

CUPRINS

ȘTIINȚE	3
Noi & tehnologia	4
SCRIERE CREATIVĂ	6
Poezie	7
Venă	9
PALLAS, QUEEN OF SPADES	9
Self destructive beauty	10
Just one more step	11
Amur	13
Lake With a Sparkle of Hope	14
Dorința umană de a fi nemuritor	15
Trăim în trecut	16
Despre suflete pereche	17
Scenariu de film – Romeo și Julieta	22
Eine gelauschte Geschichte	25
Encounter	26
ARTE PLASTICE	27
ESEISTICĂ	34
Recomandare de lectură – Cezara de Mihai Eminescu	35
Recomandare de lectură – Bucuria Vieții de Irving Stone	36
Originea statului	37
Dreptul roman	39
Muzica Electronică	41
Fibonacci și muzica	42
Dezvoltare personală	44
INTERVIURI ȘI EXPERIENȚE	47
Interviu cu un olimpic	48
Interviu și experiență: Cultura franceză	50
Delf scolaire et junior	52

ŞTIINŢE

Noi & tehnologia

Simbioză sau parazitism?

Cine ar putea refuza accesul într-o lume nouă, nemaivăzută, care oferă oricui orice și-ar putea imagina? Mai important, cine ar putea părăsi o „realitate” care ne oferă chiar mai mult de atât?

Apariția și dezvoltarea internetului a reprezentat un punct de cotitură pentru societate. Inițial, această rețea a uimit prin comunicare aproape instantanee, permițând un schimb de informații cu viteza telefonului, cu expresivitatea cinematografului și cu siguranța trimiterii unei scrisori — inițial, internetul însemna flexibilitate pentru o societate mai mare ca oricând. Un genial truc matematic a permis, apoi, siguranță în anonimitate. Oricine putea interacționa cu instituții precum bănci, fără teama accesului neautorizat la datele sale. Oricine putea interacționa cu oricine, sau cu oricâte persoane, transmițând idei sau întregi ideologii. Fie că însemna stabilitate sau, dimpotrivă, instabilitate, internetul pune omul în centrul realității sale. Prin această idee exprimată de atâtea ori în trecut, internetul însemna **putere**.

Internetul ne-a oferit ce ne era necesar, a construit o societate unită. Cu toate acestea, orice societate are de luat o decizie ce se va dovedi existențială. Astăzi, internetul a învățat să ne ofere ceea ce vrem. Dintr-o aparentă dorință de a uni toți oamenii în jurul acelorași site-uri, aplicații-companii, am învățat internetul să ne atragă spre aceleași „puncte fierbinți”, arătându-ne mereu ceea ce vrem să vedem. Pe măsură ce urmărim ceea ce ne interesează, ne pasionează, un alt genial truc matematic numit „inteligența artificială” încearcă să ne ofere mai multe idei asemănătoare. ascuzând, elegant, toate materialele care ne-ar putea cotrazice viziunea.

Acest „mecanism” pus în aplicare, fără îndoială, având la bază o intenție sinceră de a ne oferi un internet mai bun, a reușit să despartă internetul și chiar să creeze un „spațiu virtual” fiecăruia dintre noi. Astfel, opiniile diferite a două persoane nu vor ajunge decât să difere și mai mult, cu prețul timpului și mai mult petrecut în mediul online.

În prezent, aspectele pozitive ale tehnologiei nu pot fi eclipsate, dar existența celor negative nu poate fi nici ea, contestată. Rezultatul este o situație pentru care toți suntem în egală măsură responsabili și o decizie ce ne aparține în totalitate: vom permite tehnologiei să reprezinte baza unei dezvoltări continue în viitor, sau vom folosi această putere pentru a ne distruge?

Vlad Obksik, Cls. a XI-a I

Grafică: Timofte Ana, Cls. a IX-a I

Zi de zi stăm conectați ore în șir pe rețelele de socializare citind povești de dragoste sau aventuri , creăm personaje, uităm să ne trăim viața și nu realizăm că putem fi chiar noi personaje perfecte în povești reale. Poate din lașitate refuzăm să ieșim din starea de confort pe care ne-o oferă lumea virtuală și să confruntăm adevăratele obstacole ce aparțin vieții reale, dar suntem împinși de realitățile contemporane cum ar fi pandemia, școala online, etc.

Este ușor să găsim responsabili — sistemul de învățământ, părinți, sistemul politic— dar noi suntem de fapt responsabili, noi alegem dacă să ne hrănim cu imagini ideale în loc să creăm propriul nostru ideal, să ne lăsăm copleșiți de depresia neputinței sau e eșecului că nu putem atinge perfecțiunea ușor creată de tehnologie, fără a conștientiza că în realitate perfecțiunea o facem noi și că ea poate să însemne un zâmbet, o îmbrățișare, o sărutare... iar cel mai frumos vis este viața reală trăită, simțită de noi.

Privim zilnic mii de imagini perfecte, începem să invidiem alți oameni, să ne subestimăm, să cerem mai mult de la noi, și implicit să ne confruntăm cu nevoia de tot mai multă informație și estetic care să ne completeze, fără să conștientizăm că de fapt ne pierdem încet încet identitatea, nu mai știm cine suntem, ce plăceri și ce dorințe avem, că frumusețea nu înseamnă neapărat un chip frumos ci o șoaptă, un gest...

O rază de soare privită prin ecranul calculatorului nu are căldură, nisipul fierbinte îl simți doar cu tălpile goale iar o plimbare prin parc foșnind frunze uscate de pe alee ne ajută mai mult decât depășirea celui mai dificil nivel din „Clash Royale”.

Alexandra Șerban, Cls. a XI-a I

SCRIERE CREATIVĂ

Poezie

Grafică: Gabriela Sasu, Cls. a X-a F

Te-am condus în locul meu de vis...

Te-am condus în locul meu de vis
Ce zăcea ascuns printre miile de case
N-am putut să-ți las ceva în scris
Fiindcă stiloul brusc mi se stricase.

Te-am povestit locului când erai absent,
Ne aminteam de tine chiar și inconștient
Tu erai piesa ce lipsea din fragment
Și motivul dorului ce devenise evident.

I-am promis că îl vei mai vizita
Doar că o vei face în absența mea

Felinare aprinse
Dar suflete goale
Stau pe străzi pustii și nu mai au răbdare.

Ania Iorga, Cls. a IX-a F

Pas în jurul lacului

Pășeam, în pas de doi, lângă lacul
Adăpat de veșnicie,
Iar întunecimea îl înzestra
Cu un soi de lumină nevăzătoare,
Și de nevăzut;
Zăcea, înfundată în acel gol
Umplut doar, pare-se, de mine,
Și cu mine, gândul despre tine...

Cristian Vaida, Cls. a X-a F

Ana Timofte, Cls. a IX-a I

Venă

nu vreau, nu vreau, nu vreau
să mă cunosti cu adevărat;
nici eu nu mă cunosc
deci lasă-mă așa, împovărat.

sunt o umbră ezitantă,
mă feresc de ce m-așteaptă.
tu ești soarele gingaș
m-ai creat și mă creezi,
mi-a dat o viață și o inspirație
te inspir și mă sufoc.

e doar o frică de a admite,
că ești mai bun,
că florile înfloresc din pielea ta,
că vindeci ce e cronic
în timp ce eu stau
uitându-ma la focul meu distrugându-ne.

Andra Dachin, Cls. a IX-a I

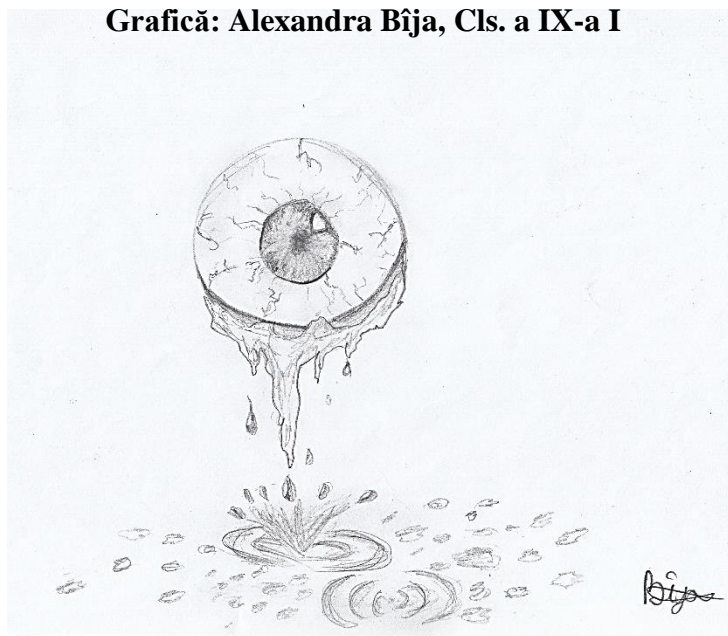

PALLAS, QUEEN OF SPADES

If the king is lightning,
The Queen is thunder.
She sometimes scares people,
Though she is an idol
Like hearts that are broken
The lioness haunts,
'Cause haunting is only
About winning men's hearts.
But what if her heart
Turned around black
And men are just coins she wants to collect?
The dark Queen means power
And elegance, glance
And sparkles of devils
That rush through her head
Like Lucifer fell from heaven,
She fell from disgrace
Into an angelic wiseness
...She contemplates
A sky filled with grass and flowers of pain
Sitting on a ground-cloud
Rising again.

Ana Timofte, Cls. a IX-a I

Grafică: Alexandra Bîja, Cls. a IX-a I

Self destructive beauty

We always loved watching fire,
How it dances in the coldness of night;
All the passion and the glory and the sweet, sweet, well known fright
Of seeing Death's reflection- untamed, wild.

We always loved Destruction,
Dazzled by Chaos- the shattering of life itself;
We're sculpted in porcelain with gold fractures, scars in us of madness's irruption
Hence our eternal entropy- we love and destroy what we cannot understand.

Though what's Beauty after all, if not mere Darkness projected;
A sort of grief- (which is but love forcefully buried deep inside us- a love without a home)
-Of too much ugly humanness, of Fear and Lust and Hate and the Unknown;
Is there anything purely beautiful in life that's not, in the end, condemned or torn?

We never accept Beauty in It's honest form,
Disrobed body vicious to us mortals;
And then we feel it fade into our bones and it flows and it aches and we could have sworn-
Almost- we had it all in our hands, almost made us whole, one with It's venomous cordials.

But what might one do when Beauty emerges right beneath one's yielding gaze,
So close yet so far away, distant essence that one cannot touch.
How much is mere Illusion- consequence of what our own Pandora Box conveys,
And how much disturbs Matter- can we ever know just how much?

Stained with these fatal godly secrets are fragments of the visceral profane;
Stained are rose-stroked cheeks, scarlet lips ablaze,
Piercing looks, morbid longings, impetuous confessions, Mephistophelian Saints,
Ghastly secrets, fictitious bacchanals, ephemeral psychoses, nebulous reality- Anything and
Everything- our souls engulfed in flames.

Indeed there is Beauty in the terror of a soul that burns,
But in the end, flames turn to ashes, our souls to sculpted ice and frozen Beauty dies.
Before we know it we're consumed by our own crude demise,
Our last confession of Beauty is the eternal conundrum of the divine for which our soul yearns

We'll be caged forever in a trance, we'll never exhaustively unveil reality.
Within raw Beauty, beyond It's subtlety, we'll never thoroughly melt,

And all our violent delights left unheard, unseen , unknown, unfelt
May remain forever reflections defined by moral chirality.
Destruction has always been plumping our veins,
And in the chaos of it all we still search for order, patterns.
We long to be Gods, pretend we're Seraphims, yet we've always been morbid Satyrs,
Doomed to watch our painted picturesque scene destroyed by obsession's stains.

We love watching fire, until the flames taste our icy skins;
Until our fumigating ashes dance with the coldness of the night;
Until passion fades, until no glory is left and we're suffocated by the fright
Of seeing in our own reflection Death's Kiss on our limbs.

Just one more step

Heart rate's up again
From always chasing one more dream,
But again you couldn't keep the pace,
They always steal your breath and leave.
How sickeningly hungry you've grown
Of tasting the glory in finishing a race,
Oh How deeply thirsty you are,
Pale , dried out from gasping for validation-flavoured air.
You won't slow down even if your body begs for it;
After all what's the burden of this bag of bones when all is done-
And your mind plays tricks on you sometimes,
Gets drunk along with your emotions and pleads guilty for torturing you but still-
Still you won't slow down, you can't slow down there's only one more step-
One more, one tiny little step that stretches and feeds off of wasted days and years and hope .

The mere idea of stopping frightens your veins with lust-
The mere idea of breathing for the first time in so long;
But can you really afford not to win, not to have it all;
Can you let your golden potential to decompose, to sink itself in rust?
If only you could run faster, faster, better,
Then perhaps you'd be deserving of a break;
It's absurdly hopeless your effort to always be greater
And your lack of ever succeeding, your incapability of ever truly being great.
Perhaps you're most afraid of what you'd see if you'd stop and look around,
Empty race track liquifying under your weight;
You're being swallowed and you can't even make a sound,
There's no one around, not a single competition, not one gold medal you may ornate yourself with.
How much of your desperation race is visible,
And how much do you bury forever in the shadows?
Sinking under all that pressure, you're miserable,
But you're careful, always making sure not one crack shows.

"Just one more" you tell yourself again,
"One more step and I'll be closer".
One more time, can you almost see the end?
One more breath, one more death, isn't it over, yet?
One more reason to try harder, one more reason to do more,
One more limit to cross, one more star to kill,
One more opportunity to throw away what you did before-
For it wasn't enough, you still have infinite prophecies to fulfill.
"One more" always turns into so much, so fast;
You would see it if you'd truly face the mirror;
Inside it those eyes your forgot scream, your past self aghast,
And whispers spill out from your perfection wrapped around a fissure.

Beware, your brightness starts to burn,
One fortuitous match, your brain's on flames.
Beware, once you start to run there's no return
Awaiting always illusory applause to confirm the end.
Beware, your lungs too tightened and your rib cage, fragile,
For how long do you think your body can carry on this way?
Beware, your fitful breath and pulse show your cracks-
Heart rate's up again, will you now to it obey?

Texte: Radu Andra, Cls. a IX-a I

Grafică: Dospinescu Miruna, Cla. a IX-a I

Amurg

Mlădioasă ceară printre suave stele,
Captivă perlă-ntr-o pictură nocturnă,
Valsând cu umbra fiecăreia din ele,
Valsând amețitor și tot valsând, oculă Lună.

Și parcă atât de-aproape, și parcă-n altă lume,
Arzând în proprii voaluri ucigătoare
Reflectă doar viață suavelor postume,
Ocroțește, ucide și moare, etern damnatul Soare.

Atât de veche taina lor, dar un mister prologul,
Căci nu se știe, sau poate s-a uitat întâiul Răsărit ;
Din astă simbioză sacră nu se știe drogul
În urma căruia, în hazardul trăirii, s-au îndrăgostit.

Pe-ntreg cerescul pictate se-arătau
Culorile tangoului eclipselor de amor;
Fervent emoții intern violentau,
Sub lanțuri cronotopale ale unui fatal crescând dor.

În ciuda impetuoaselor dorințe,
A lor feerică romanță în astă viață nu va fi,
Căci existența impusă asimetric reflectă consecințe
Iar când El va apune, Ea va răsări.

Așteaptă astfel cu-o brutală ardoare
Și doar priviri furate să poată-mpărtași.
Când clipele-și preling vremelnic-așteptare
Într-un sărut, lumina și-ntunericul doar a-și învălmăși.

În celesticul șevalet, tabloul de l-ar continua,
Învălușiți în tihna mistică a cețurilor reci,
Tot împletindu-se-n teatralul miraj, nu ar extenua,
Patosul pastelurilor de flăcări și ghețari măreți.

La fiecare implacabil adio,
Doi sclavi umili ai unei dragoste în pârg,
Tânjesc naivi după o altă pânză, o altă reverie-
Tânjesc naivi după un nesfârșit Amurg.

Andra Anița Radu, Cls. a IX-a I

Lake With a Sparkle of Hope

gather all your sins
and make out of it a lake
you're peeling all your skins
and call it a mistake
but I aspire to be like you
sit and watch the burn through,
as my comfort slowly fades
into the lake full of blades.

I'm drunk and drowned
so I inspire the cold air.
I'm obsessed with life,
but it makes me sick and I swear
you remind me of the cold air.

mild wind and me at night
I wish you were here but then again not.
dreaming about something forbidden
my dear, you know why our story is hidden
you're the archer in my story
forever shooting sinful arrows.
oh, tell me again backhanded phrases.

I try to embrace you, but you're cold as air
on a 5th of a November when I sit and stared
praying to all the gods I don't believe in.

and then again I wish you understood...
and then again I still hope you'll understand...

Andra Dachin, Cls. a IX-a I

Dorința umană de a fi nemuritor

Moartea este unul dintre cele mai populare subiecte abordate în artă, oamenii fiind fascinați de acest moment ce marchează sfârșitul vieții lor încă din cele mai vechi timpuri. Nu este surprinzător așadar nici faptul că oamenii au încercat mereu să își învingă condiția de muritori și să atingă nemurirea, sau viața veșnică, concept care reușește să le producă totodată atât groază cât și ușurare, sau chiar fericire.

În literatura română, cea mai cunoscută operă care explorează tema nemuririi este basmul „Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte”. Acest basm încapsulează perfect dorința de a nu muri a multor persoane, trecută prin lentila folclorului românesc. Frica de moarte a eroului din acest basm este evidențiată încă de la nașterea acestuia. Făt-Frumos a refuzat să se nască până ce împăratul i-a promis tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte deoarece a înțeles că odată ce se va naște va trebui să se supună regulii supreme din viața oricărei ființe: va trebui să moară. Astfel, îndată ce împlinește cincisprezece ani și realizează că împăratul nu are de gând să-și respecte promisiunea făcută, eroul pornește el însuși în căutarea nemuririi. După o lungă călătorie plină de încercări, Făt-Frumos își îndeplinește scopul: ajunge la palatul unde locuiește Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte. În această împărăție care nu se supune trecerii timpului, eroul trăiește fericit pentru multă vreme uitată, luându-și chiar de soție pe o zână. Contrar structurii obișnuite a basmelor, acest moment nu reprezintă însă deznodământul poveștii. Într-o zi, Făt-Frumos ajunge din neatenție în Valea Plângerii, unde este cuprins de un dor amarnic pentru părinții săi, din cauza căruia ia decizia să se întoarcă în împărăția natală. După ce părăsește tărâmul veșnic neschimbat, eroul se confruntă cu un crunt adevăr. Restul lumii, locuri odata familiare lui, sunt acum de nerecunoscut, trecerea timpului lăsându-și amprenta asupra lor. Chiar și Făt-Frumos îmbătrânește rapid, cu fiecare milă parcursă. Ajungând în împărăția natală, eroul o găsește pe aceasta în paragină, toate persoanele din ținerețea lui fiind acum moarte. În final, chiar și eroul își găsește sfârșitul, fiind prefăcut în țărână de moartea ce de mult îl aștepta. Este clar că acest basm popular este reflexia părerilor despre nemurire avute de mai multe generații din poporul român, dar consider că serveste de fapt și ca o bună expunere a ideilor despre nemurire întâlnite în mai multe culturi din toată lumea.

Încă de mică, am fost înconjurată de filme și cărți care prezentau oameni sau creaturi ce au reușit să înșele într-un fel sau altul moartea. Spre exemplu, vampirii, așa cum îi știm acum, au evoluat din legendele despre monștri însetați după sângele oamenilor ce datează încă din Antichitate. În secolul al XVIII-lea, în Europa de Est, oamenii au ajuns să se gândească la aceștia ca morți vii, cunoscuți sub numele de *strigoi*. Poveștile populare despre strigoi au evoluat apoi în cunoscutele romane „Vampirul”, „Carmilla” și „Dracula”. În aceste romane, vampirii au continuat să fie prezentați ca monștrii de care trebuie să ne ferim, căci singurul mod în care aceștia își pot asigura nemurirea este prin a bea sânge de om. Recent însă, în cărți și filme, vampirii au început să fie reprezentați și într-o lumină mai bună, chiar atrăgătoare, multe personaje dorind să devină vampiri, ca să fie nemuritori.

Această schimbare a opiniei despre nemurie este reflectată și în populație, mulți oameni dorind să fie nemuritori sau făcând orice pentru a-și conserva tinerețea. Nu toată lumea crede însă la fel. Cei opuși ideii de nemurie își pun întrebări precum „Nu o să fie trist să asști la moartea tuturor persoanelor pe care le întâlnești, însă tu să trăiești pe vecie?” sau „Nu te vei plictisi atâta timp?”. Poate însă toate aceste îngrijorări apar doar pentru că ne gândim la nemurie din perspectiva unui muritor care a fost învățat mereu să se grăbească, să realizeze cât mai multe lucruri în fiecare zi, căci nu se știe niciodată când viața noastră va ajunge la capăt. În plus, multe persoane care consideră că nemurirea ar fi mai mult un blestem decât un dar, cred în religii care promit viață veșnică după moarte. Așadar, fie că am vrea să petrecem eternitatea pe pământ sau în ceruri, sau pur și simplu că ne dorim o viață cât mai îndelungată și lipsită de boli, fiecare dintre noi dorește cu ardoare să înfăptuiască ce este aparent imposibil: să-și învingă condiția de muritor.

Diana Iacob, Cls. a IX-a I

Trăim în trecut

Murim.

Nu poți vedea?

Am murit dinainte să ne naștem, dinainte s-o știm;

Perpetuu circulă-n plămâni, în incinse vene,
în aspre oase,

Doar moarte, moarte, moarte, haos al
materiei ce-o împistrim.

Un deja vu spectral e tot ceea ce suntem
Al unui mecanism ucis constant de entropii,
Recompus din înflorirea ciclică a ofilitei
materii vii;

Renaștere, deces, schimbare - serafice aurore
ale aceluiași etern blestem.

Dar tot oceanul abisului morbid ce-așteaptă

În a sa îmbrățișare să ne-adâncim complet,

Cunoaște ale noastre corpuri, ne-alină
spiritualul schelet,

În albastra-i brutalitate stă serenă șoaptă.

Murim, nu poți vedea?

În aer putrezesc speranțe,

Poți să le absorbi mireasma?

Mucegaiul ne-a intrat adânc în oase,

Zei își varsă-n venele-ni fantasma.

Sânge se zbate a reveni-n pământ,

Îi simți gustul putrezindu-ți buzele acrie?

Rădăcini își devorează propriul sacru
legământ,

Ramurile-i ne-nghit cu totul carnalele sicrie.

Trăim în trecut, și visăm viitorul;

Timbului îi umplem cu dulci apoteotice
nimicuri golul;

Despicăm amurgul vieții-n pragul morții,

Ne doare a ne lăsa milogi sub lamele
fatalității.

Trăim prin umbre și refracții temporale,
Sculptăm în ele ideologice, morale catedrale.
Atingem memoriile materiei sculptată-n
suferințe,

Ce pace obscură-n înțelegerea propriei
neființe.

Nu vezi, nu vezi, nu-ți simți transluciditatea?

Nu te sature vreodată de teatrul nebun?

E-o iluzie nemurirea, dar și mai falsă
efemeritatea

Căci am dispărut deja de prea mult timp.

Privește, poți vedea acum?

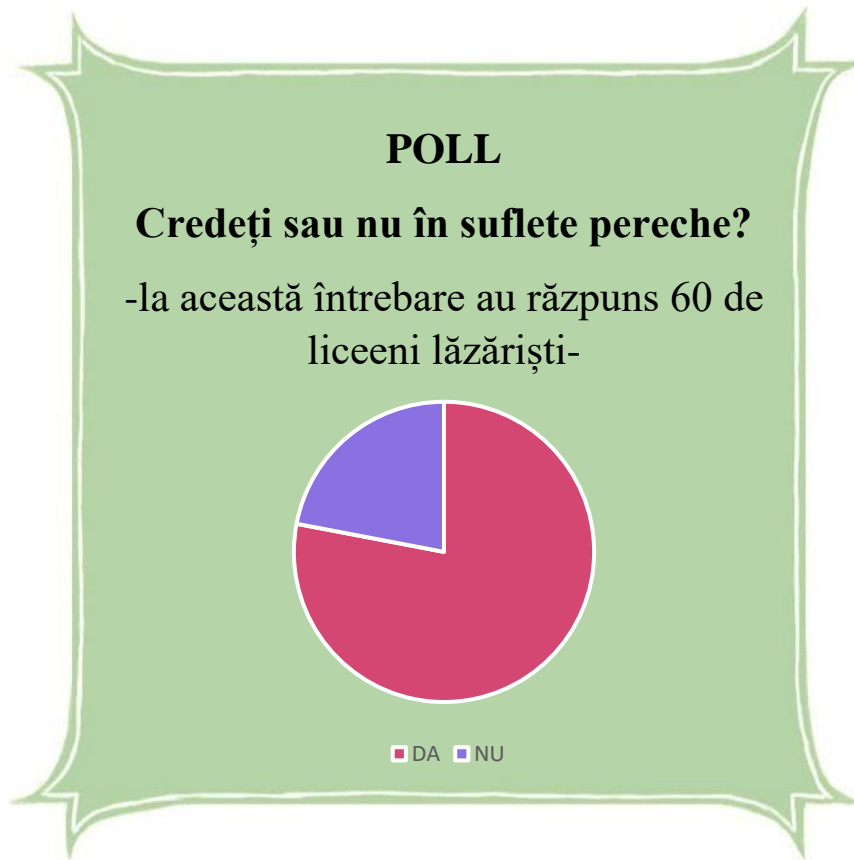
Murim.

Andra Anița Radu, Cls. a IX-a I

Despre suflete pereche

După studierea unui fragment din „Adam și Eva” de L. Rebreanu

Care este prețul iubirii? Cât de mult timp trebuie să o căutăm, dar mai ales, merită efortul? Adam și Eva au pornit această legendă a sufletului pereche, a celui sortit ție și numai ție, „Unul singur și una singură”.

Consider că aflarea sufletului pereche este într-adevăr unul dintre scopurile vieții. „Un bărbat din milioanele de bărbați dorește pe o singură femeie din milioanele de femei”. Aceștia sunt sortiți. Căutarea poate fi plină de obstacole însă cei doi îndrăgostiți le vor depăși pentru a-și întâlni perechea.

În primul rând, protagonistul operei literare „Adam și Eva”, Toma Novac, se reîncarnează de șapte ori, de fiecare dată cu un scop: găsirea sufletului pereche. Niciun obstacol nu este prea mare în fața iubirii lor arzătoare, de foc. Iubirea este prezentată în text ca fiind ideală și este definită drept o unică scânteie între tine și cel sortit ție.

În al doilea rând, încă din vremurile antice, mitologia ne prezintă conceptul de „cealaltă jumătate a noastră”, întâlnit în mitul androginului, mitul adamic, sau numeroase alte mituri ce au în esență tema iubirii.

În concluzie, consider că iubirea romantică este unul dintre scopurile vieții și merită orice efort.

Alexandra Bîja, Cls. a IX-a I

Un bărbat din milioanele de bărbați dorește pe o singură femeie din milioanele de femei. Unul singur și una singură! Adam și Eva! („Adam și Eva”-Liviu Rebreanu)

Iubirea este unul dintre cele mai mari mistere ale vieții omenesti, este unul dintre subiectele cele mai abordate în opere, din simplul fapt că nimeni nu îl înțelege complet. Există nenumărate teorii legate de dragoste, însă nimeni nu are dreptate și nimeni nu greșește. Consider că modalitatea de expunere a iubirii din „Adam și Eva” alterează gândirea oamenilor și personal nu sunt de acord cu ea.

În primul rând, textul impune ideea heteronormativității. Opera este clădită în jurul mai multor mituri: mitul adamic, mitul androgenului și mituri despre reîncarnare. Reîncarnarea este o credință filosofică-religioasă, conform căreia spiritul supraviețuiește morții trupului, pentru a reveni într-un nou trup. Este o temă centrală în marile religii indiene, anume budism, hinduism, jainism și sikhism, și este prezentă și în alte culturi, avându-și originea în Grecia Antică.

Însă modul în care textul prezintă reîncarnarea și iubirea între două persoane oferă ideea că se desfășoară doar între o femeie și un bărbat. În „Adam și Eva”, personajul principal, Toma Novac, se reîncarnează în fiecare viață într-un corp de sex opus corpului în care se află sufletul său pereche. Este o coincidență prea conturată. De asemenea, și mitul androgenului, apărut în Grecia Antică, prezintă iubirea unui corp de femeie cu al unui corp de bărbat. Un alt mit, cu aceeași origine, susține că într-o noapte, Apollo, zeul soarelui, al lumii și al artelor,

beat fiind, a amestecat sufletele între corpuri. Astfel, suflete de bărbați au ajuns în corpuri de femei și așa mai departe. Așadar, nu sunt de acord cu conceptul autorului ce susține că „iubirea eternă se leagă între un bărbat și o femeie”.

În al doilea rând, mitul sufletelor pereche alterează conceptul iubirii în mentalitatea populației. Dacă nu șiam conceptul de dragoste, ne-am mai fi îndrăgostit? Dacă nu credeam în suflete pereche, am mai fi căutat iubire? Dacă nu ne era turnat constat în minte conceptul iubirii și al unei relații, încă de când ne-am născut, am mai fi căutat, veșnic, un partener de viață? Această gândire e prezentată în toată media care ne înconjoară (filme, muzică, romane, reclame, etc.). Suntem învățați că o relație ne va împlini viața. Credem că este trist să nu ai o pereche la bătrânețe, iar, în același timp, dacă nu întâlnim cât mai rapid un partener, mai târziu n-o să-l găsim. Ne este frică de singurătate, dar ce este această singurătate de fapt?

Este mai social acceptabil să fii singur la 30 de ani decât la 40 de ani. Oamenii îți răspund cu „îmi pare rău” când află că nu ți-ai găsit nici acum un companion. Acesta e singurul mod în care vei primi fericire? Dar dacă te desparți de sufletul tău pereche? Vei mai fi iubit vreodată? Dacă sufletul tău pereche moare? Vei rămâne singur pentru totdeauna? Dar dacă cel cu care sunt într-o relație nu e sufletul meu pereche? Îmi pierd timpul?

Astfel, mitul sufletelor pereche ne face să privim iubirea într-un mod pasiv. Așteptăm să ne găsească, așteptăm să cunoaștem persoana potrivită. Asta credem că ar trebui să se întâmple. Și dacă nu se întâmplă? „Sufletul pereche e o persoană perfectă pentru tine”. Această idee ne face să

credem că relația cu acel om va fi lipsită de conflict, și în sfârșit, ne vom simți împliniți.

În „Adam și Eva”, autorul descrie momentul întâlnirii sufletului pereche ca pe o recunoaștere instantă, de la prima privire. „A recunoscut-o înainte de a se apropia de dânsa, deși n-o mai văzuse niciodată. De câteva zile inima lui o aștepta și o căuta”. Dar dacă nu vei simți niciodată această senzație, dacă nu vei fi fulgerat dintr-o dată de această iubire? Vei fi singur pentru totdeauna? Ți-ai ratat șansa? „Dacă nu sunt într-o relație sigur e ceva greșit cu mine, sigur împing oamenii la o parte”. Din cauza acestor gânduri, mulți oameni se aruncă în primele relații disponibile, care pot fi abuzive sau toxice, pentru că suntem dispuși să acceptăm pe

oricine ne poate oferi iubire. Iubim să fim iubiți.

Nu sunt de acord cu această idealizare a iubirii, deoarece ne induce frica de a rămâne singuri, conceptul că nu suntem întregi fără cineva, că am fi mai împliniți într-o relație și că nu putem fi fericiți și singuri.

În concluzie, nu susțin teoria prezentată în text.

Miruna Dospinescu, Cls. a IX-a I

(Text și garfică)

Căutarea reciprocă, inconștientă și irezistibilă, e însuși rostul vieții omului. Pentru a înlesni

căutarea aceasta se fac, se refac și se desfac toate legile și convențiile morale și sociale, tot

ceea ce se numește emfatic progresul omenirii. Instinctul iubirii e reminiscența originii divine. Prin iubire numai se poate uni sufletul bărbatului cu sufletul femeii pentru a redeveni parte din lumea spirituală. Iubirea aceasta e rodul divin al sufletului omenesc. (“Adam și Eva”-Liviu Rebreanu)

Să fie aceasta definiția iubirii romantice? Este, oare, găsirea sufletului pereche modul în care ajungem la eliberare spirituală? Eu cred că nu.

Dragostea poate lua mai multe forme, iar relația cu o anumită persoană se formează și crește pe baza valorilor morale împărtășite și a rezonanței gândurilor, scopurilor și a emoțiilor. Sufletul în sine și conștiința unei ființe țin într-un tot de individ. Personal, nu am reușit să găsesc puncte comune între cele două entități: dragostea romantică și sufletul. Scopul omului este într-adevăr eliberarea spirituală, însă aceasta se poate obține numai prin devoțiune și exercițiu în acest sens și nu prin găsirea întâmplătoare a unui partener predestinat. Analog, o relație, dincolo de reacțiile chimice ale corpului uman în interacțiune cu altul, înseamnă prietenie, încredere, acceptare, compromisuri și loialitate. Valorile acestea se pot naște, iar apoi, înflori numai în timp. Așadar, mitul sufletului pereche care se recunoaște după o singură privire, dragostea la prima vedere, sau existența unui singur om care se potrivește într-un mod divin cu un altul, tind

să cred că sunt concepte neverosimile. O privire, un sărut, sau simpla întâlnire de scurtă durată cu pretinsul „suflet pereche” nu are cum să fructifice dragostea profundă dintre două persoane și, cu atât mai mult, nu va duce pe niciunul dintre oameni la revelație sau stări spirituale avansate. Să ne amintim, totuși, că unul dintre scopurile cuplării naturale dintre oameni este reproducerea instinctuală, conexiune care poate fi însă aprofundată și romanțată. Astfel, un prim argument contra definiției autorului este acela că relațiile romantice nu reprezintă scopul vieții, întrucât romanticul și spiritualul nu au convergențe.

Pentru un al doilea argument, susțin că în lume nu poate exista o singură persoană complet compatibilă cu noi. Cred că un om este compatibil cu un altul atunci când cei doi reușesc să se înțeleagă din puncte de vedere al nevoilor, al țelurilor în viață. Cei doi îndrăgostiți trebuie să se completeze și să își ofere suport. În cultura vestică, observăm des motivul așteptării sau al iubirii pasive. Auzim povești despre prințese, care stând închise în turnul lor de fildeș, și-au găsit alesul, sau despre agonia îndrăgostitului care nu primește la fel de mult cât oferă. Din punctul meu de vedere, concepția aceasta despre iubire este eronată. În dragoste trebuie să cauți și să oferi, nu doar să aștepti și să primești. Nu există un singur om pe lume, care va apărea la un moment dat, și care își va satisface nevoile. Nu există o singură persoană cu care vei rezona și cu care îți vei putea împărtăși viața și de la care te poți aștepta să-ți tot ofere. Perechile se găsesc dacă se caută. Se pot despărți și reface, legătura rezistă dacă este întreținută. Și nu este o singură legătură posibilă.

În final, pentru a concluziona, iubirea romantică nu este scopul vieții omului. De

asemenea, o ființă nu este condamnată să aibă un singur partener ideal. Iubirea este o conexiune care se stabilește între persoane complementare și este o legătură ce poate fi întărită numai activ, prin acțiunea ambelor

părți și în timp, și nu are legătură cu scopul general al omului, aflarea adevărului sau eliberarea spirituală.

Ana Timofte, Cls. a IX-a I

Grafică: Diana Iacob, Cls. a IX-a I

Scenariu de film – Romeo și Julieta

(adaptare după tragedia lui Shakespeare, realizată de **Diana Iacob, cls. a IX-a I**)

ECRAN NEGRU

IMAGINE EXT: Un orașel Italian, Verona, undeva între secolele XV-XVI. Piațeta orașului este plină de lume, încă de la ora dimineții. CAMERA se mișcă circular prin toată piațeta, oprindu-se întâi pe credicioșii care tocmai ies de la biserică.

O DOAMNĂ ÎN VÂRSTĂ, ÎMBRĂCATĂ ÎN NEGRU:

Domnul are să se-ntoarcă

Și sfârșitul nostru va să fie...

Curând, căci lumea e prea dușmănoasă.

FIICA DOAMNEI

(oftând)

Adevărat, pe toată Verona o încearcă

Cearța asta izbucnită din mândrie,

Dar și tu, mamă, ești mult prea fricoasă.

IMAGINE: CAMERA se oprește apoi pe taraba unui vânzător de smochine.

VÂNZĂTOR

Vânzătorul o zărește pe doica Julietei, loială familiei Capulet, trecând pe lângă taraba sa.

Vino, vino, mândră doamnă,

Și cu proaspete smochine, gusturile îți încântă!

DOICA JULIETEI

(ofensată)

O smochină a d-tale, de-un Capulet nu-i demnă!

Nu când mișelii de Montague ți-s mușterii în orice sâmbătă.

Doica își continua drumul pe lângă tarabă, fără să-i mai acorde atenție vânzătorului.

VÂNZĂTOR

Sfezii dintre cele două neamuri,
I-ar mai lipsi doar un acerb duel,
Și-așa, fie Montague ori Capulet,
Toți ne-aduc numai necazuri!

IMAGINE: Într-un final, CAMERA se oprește asupra unui grup de copii, în mijlocul cărora se află un teatru de păpuși ambulant.

Păpușarul folosește două seturi de păpuși, unul dintre ele întruchipează pe cei din neamul Capulet, iar celălalt pe cei din neamul Montague.

PĂPUȘAR

Aicea, în Verona-ncântătoare,
A două neamuri mândre veche ură
A izbucnit din nou, prin certuri care
Să curgă sânge mult de frați făcură.

Păpușile din casa Capulet se luptă cu cele din casa Montague.

Din cele două case-ndușmănite
Ies doi îndrăgostiți loviți de soarte,

Păpușa lui Romeo și cea a Julietei se îmbrățișează.

Și vrajba cu nenorociri cumplite
Sfârșește prin a tinerilor moarte.

Păpușa lui Romeo și cea a Julietei cad nemișcate pe pământ. Câțiva copii încep să plângă.

Iubirea lor cu soartă-ngrozitoare
Și ura ce nu poate fi-mpăcată
Decât cu moartea scumpelor odoare,
Pe scenă-n două ceasuri vi se-arată.
De-aveți răbdare s-ascultați acestea,
M-oi strădui să-nfățișez povestea.

Păpușarul ia o nouă păpușă din cutia cu recuzită.

Dar cele două neamuri
Bine-ar fi de s-ar lua de mână,
Căci mai înfricoșătoare răuri,
Orașul îl pândesc din umbră.

IMAGINE: CAMERA SE ÎNTOARCE – se văd doar spatele teatrului ambulant și fețele din ce în ce mai îngrozite ale copiilor, pe măsură ce păpușarul controlează noua păpușă (fața acestei păpuși nu este arătată audienței).

SE SCHIMBĂ SCENA

IMAGINE EXT: Pe o stradă altfel pustie de la periferia săracă a Veronei, se plimbă o tânără. Un șobolan se apropie de aceasta și o mușcă de picior. Tânăra țipă și apoi cade la pământ. În câteva secunde, tânăra se transformă în zombi și se îndreaptă apoi spre centrul orașului, cu un nou apetit pntru carne de om.

ECRAN NEGRU

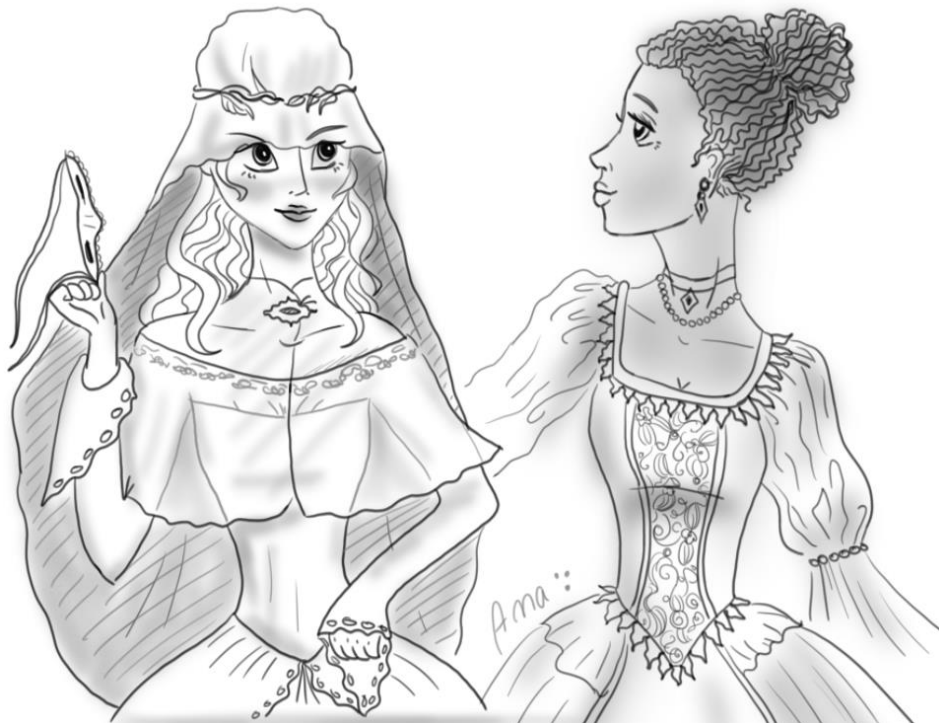
SUPER: Studioul *Artemis* prezintă

SUPER: ROMEO, JULIETA ȘI APOCALIPSA ZOMBI

Grafică: Ana Timofte,

Cls. a IX-a I

„Julieta și doica la
carnaval”

Eine gelauschte Geschichte

Es war ein alter Herbsttag und der Wind wehte leicht während er meinen Wangen streichelte und yersauste mein Haar. Ich saß zitternd auf einer Bank und wartete auf den Zug. Er sollte mich weit weg bringen, in fremde Länder wo ich Arbeit finden konnte. Wahrscheinlich wird das Wetter, dort in den Süden, besser sein.

Als ich meine Handuhr überprüfte, kam ein Mann mittleres Alter mit seinem Sohn und begann eine Geschichte zu erzählen. Er sah aus als ob er wusste dass ich zuhörte... er sah aus als ob er diese Geschichte in seinem Jugend erlebt hatte.

„Es war einmal ein Junge der im Land des Wüsten lebte. Er sah nicht besonders für die Leute des Wüstenkönigreiches aus – braune Haut, dunkle Haar und gelbe Augen. Aber dieser Bub hatte ein wunderschönes Talent – die Anmut der Poesie...“

Ich bemerkte den Blink des Mannes. Zwei goldene Augen... Er begann weiter zu erzählen...

„Aber alle seine Gedichte waren eben nostalgisch, weil sie nur den heißen Wind, großer Sonne und trockenen Sand beschrieben. Es was nur eunen Platz in den ganzen Königreich dass ihn begeistern konnte – der keiserliche Garten. Eines Tages hat sich, also, der Junge entschieden den König zu beten, ihm den Garten zu zeigen. Der König war aber misstrauisch. <<Du sollst mir erstens ein Geschenk bringen und dann wählw ich ob du den großen Garten sehen kannst oder nicht. >> Der junge Mann ging

also weg und begann einen mechtiges Geschenk zu suchen. Er suchte hier, er suchte dort, aber nichts konnte ihn zufrieden stellen. Also, packte er etwas Essen und begab sich auf eine unerwartet lange Reise.“

Mein Zug kam. Ich konnte die Geschichte nicht mehr hören und das hat mich immer mehr traurig gemacht. Was passierte?

In dem Zug bin ich eingeschlafen...und ich träumte von dem jungen Mann und seiner unerwartet lange Reise...

Er ging schließlich durch den Wüste drei Tage und drei Nächte als er das Meer sah. „Ein neues Himmel auf den Boden, frisch und kühl und salzig!“ Es fühlte sich so gut dass er glaubte er starb und ist in den Himmeln angekommen. Also, nahm er seine Glauben an und segelte über das Meer.

Danach, führten ihn seine Füße durch bunte Dschungeln und duncklen Wäldern, durch belebte fremde Städte und andere Königreiche. Er fühlte dass den ganzen Himmel ihm gehört und auch alle bezauberten Wörter die er geschrieben hatte. Denn, den ganzen Weg hatte der Junge nur Gedichte geschrieben.

Nach einer Zeit bemerkte er dass er nicht tot war, und wollte zurückkehren. Aber warum? Den kleinen Garten den er sehen wollte, war jetzt einen lang vergessenen Traum. Jetzt hatte er die ganze Welt vor sich...So endete auch meinen Traum. Ich wusste dass der Junge ein Mann geworden war, aber er blieb niemals stehen. Führ ihm, war den langen Weg einen Schatz und so kann auch meine Reise sein. So begann mein Abenteuer und mit Trennen in meinen Augen freute ich mich auf meinen Weg

Ana Timofte, Cls. a IX-a I

Encounter

It started with small, isolated incidents: previously “lost” objects reappearing in the most random places, weird noises during the night and the occasional chill down your spine. Pretty soon, though, it all came to a head, on that fateful night, five years ago. That night that I somehow still can’t stop thinking about. I had been out all day, helping my sister move into her new home, so when I got home I went straight into my room, not even bothering to turn on the lights on my way there. I quickly did my nighttime routine, then went to bed, exhausted. As soon as I closed my eyes however, the noises started. This time, louder than any other night. Hasty tapping on my bedroom door, followed by heavy footsteps in the hallway. I hid underneath the blanket, hoping that, alongside the door, it would be enough to protect me from whatever evil was waiting right outside my room. Then, to my surprise, the noises suddenly stopped. I prayed that was the last paranormal activity for the night, but unfortunately, the universe had other plans for me. Just to be sure the commotion wasn’t actually caused by some burglar, whom I had missed in the dark, I cautiously got out of bed and exited from the safety of my bedroom into the pitch black and now quiet corridor. Slowly, as to not alert whatever presence was possibly still in my house of my whereabouts, I walked down the stairs. One step... Followed by another step... And another step in the dark, until I reached the bottom of the stairs. In that moment, I saw a shadow moving in the corner of my eye. I swiftly turned my head towards the living room, but the shadow was nowhere in sight. I continued my wary path, this time towards the living room. As soon as I entered and started looking around, the temperature dropped. And that’s when I saw it. That...thing. The thing that still haunts my dreams. As my eyes were wandering around the room, my sight settled on a lanky figure standing by the window. At first, I was enchanted by the creature’s skin, so pale that it glowed in the moonlight, but the image quickly turned horrific as I noticed it’s unnaturally long limbs attached to a body made of only skin and bone. Then the creature slowly turned its head towards me. Its copper eyes glaring with evil and disproportionately large mouth could barely resemble a face, but their combination made for a horrendous result. I stood frozen in my place, a helpless scream lodged in my throat. That’s when the creature saw me. It’s big mouth stretched into a grin that exposed dozens of bloody, sharp teeth. In a last effort to escape, I pulled myself together and sprinted upstairs. I heard the monster following me, its heavy footsteps reverberating through my house, but I didn’t stop until I reached my bedroom. I got inside and quickly shut the door. I waited for a few minutes, ready to fight whatever decided to enter my room, but it was as if the creature disappeared, for the house was eerie quiet. Then, I got into my bed and waited for morning to come. I still don’t know how I managed to sleep even a few hours that night. After that, I told my sister and my friends about the incident, but no one took me seriously. They were sure it was all either a nightmare, or a hallucination caused by the dark and my exhaustion. They simply couldn’t wrap their heads around what I’ve been through that night, but I soon moved out of that house, because I knew better. There was no other explanation. The house was haunted.

Text: Diana Iacob, Cls. a IX-a I

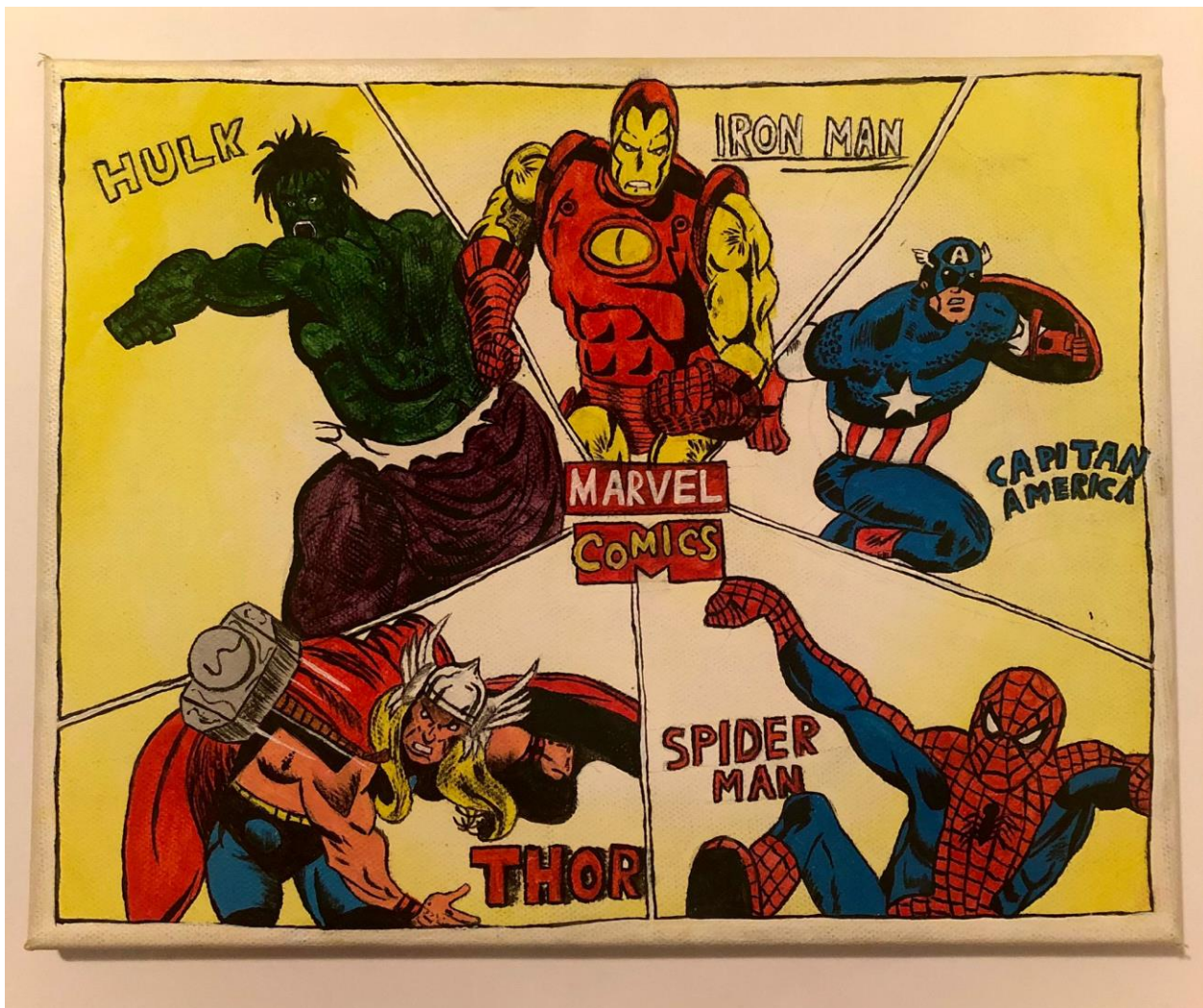
Fotografie: Andra Dachin, Cls. a IX-a I

ARTE PLASTICE

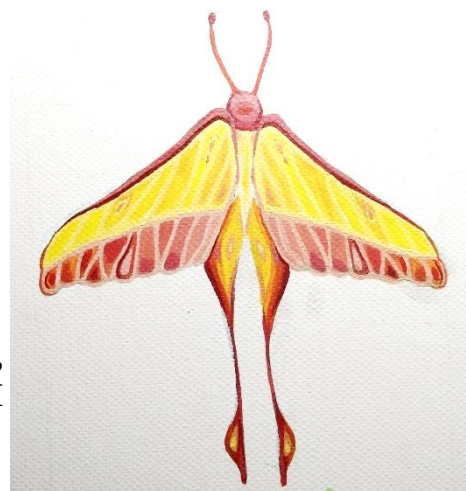

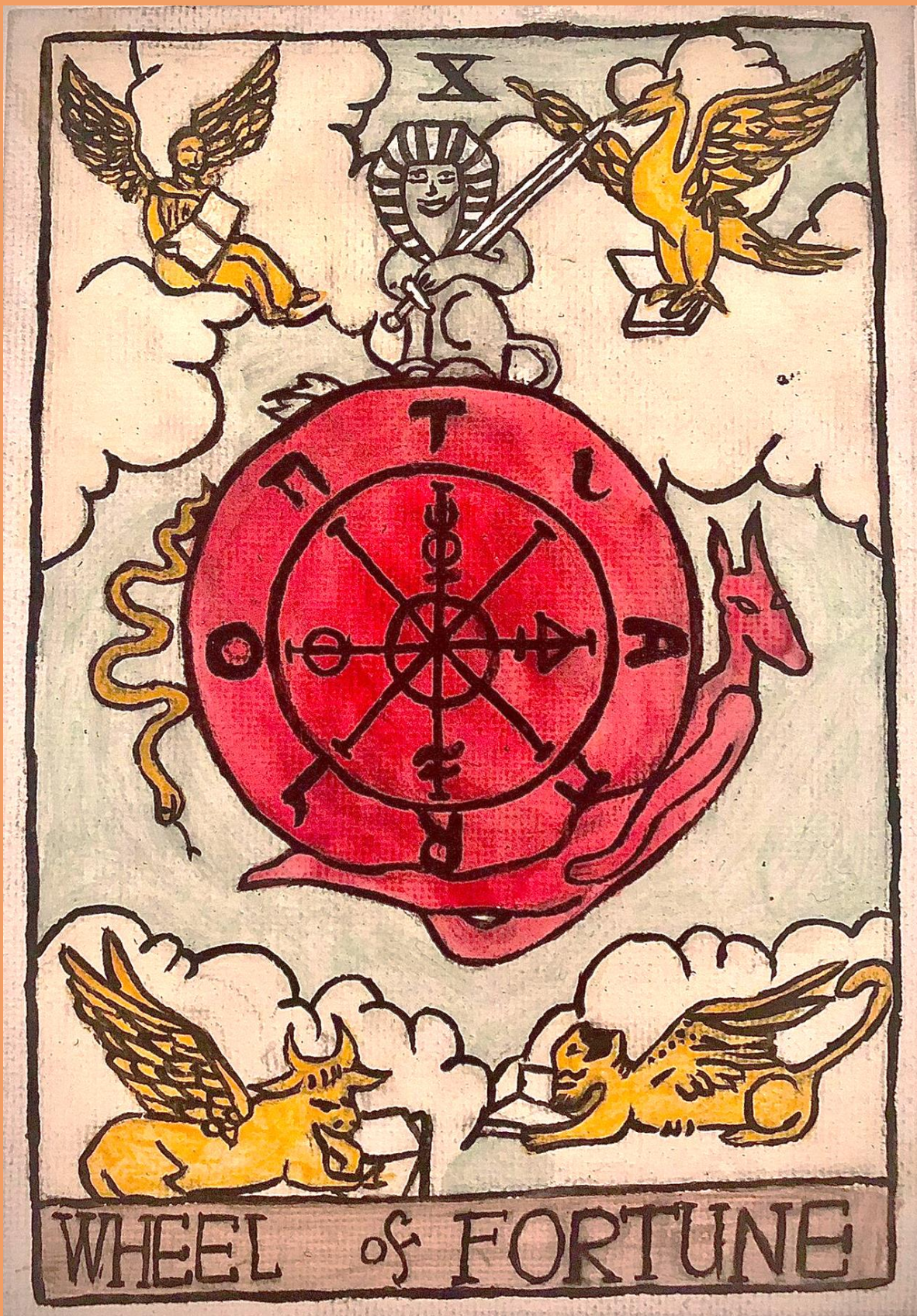
Ana Timofte, Cls. a IX-a I

Miruna Dospinescu,
Cls. a IX-a I

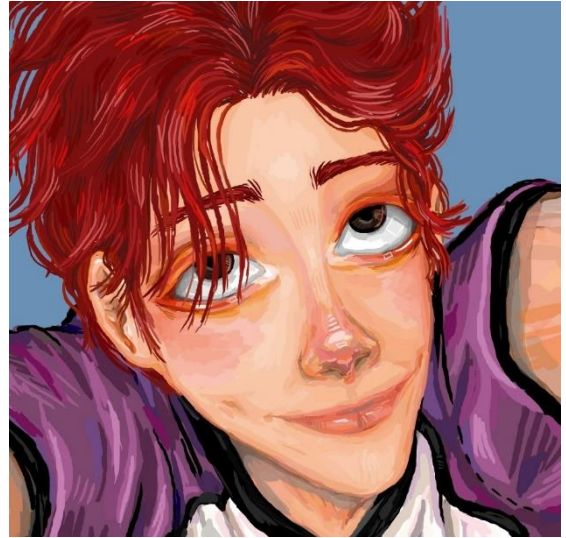
Ana-Maria Orza, Cls. a IX-a I

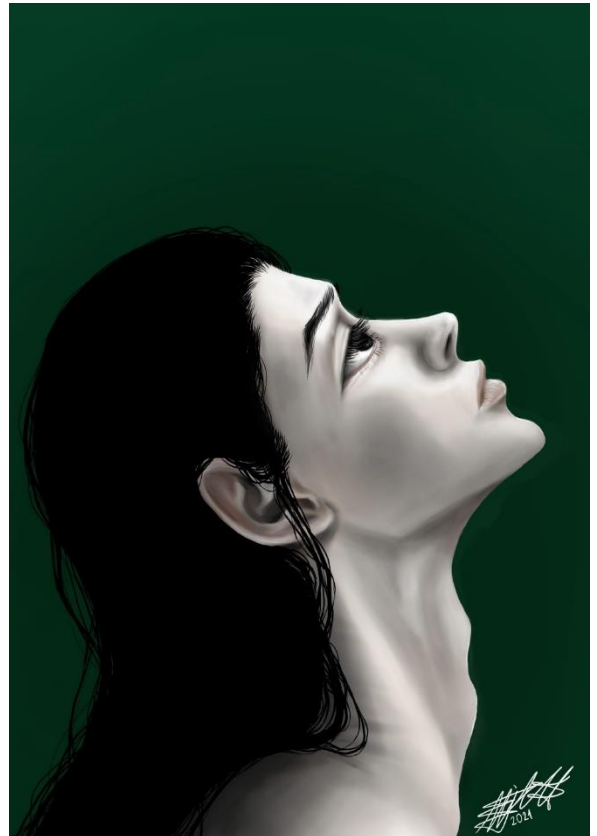

Ana-Maria Orza, Cls. a IX-a I

ANIME

Miruna Dospinescu, Cls. a IX-a I

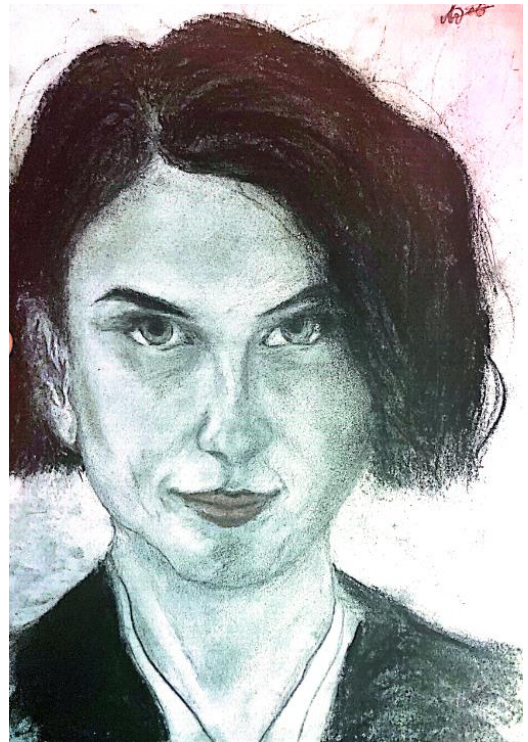
Dante consideră că iadul este împărțit în 9 etape, care coboară din ce în ce mai mult și devin din ce în ce mai reci. Cu cât faci mai multe păcate, cu atât ajungi mai jos, iar jos de tot este Lucifer - pe jumătate prins în gheață.

Orza Ana-Maria, Cla. a IX-a I

Miruna Dospinescu, Cls. a IX-a I

Andra Radu, Cls. a IX-a I

Ana Timofte, Cls. a IX-a I

Achilles și Patroclus

Miruna Dospinescu, Cls. a IX-a I

ESEISTICĂ

Recomandare de lectură – Cezara de Mihai Eminescu

Opera îndrăgitului scriitor și poet Mihai Eminescu intitulată „Cezara”, este una dintre primele nuvele din literatura română. A fost publicată în anul 1876 și spune povestea unui amor ce poate exista doar în libertatea paradisiacă. Tabloul idilic al naturii susține povestea romantică ce începe de la o simplă curiozitate transformată în durerea unor emoții neîmpărtășite și ajunge să

metamorfozeze printr-o îndelungată călătorie a obsesiei, pasiunii, intensității, în iluzia unei „iubiri” perfecte, aparținând unei alte lumi, unei alte realități. Scurtă, captivantă, plină de metafore, simbolică și amprente mitologice, „Cezara” vă îndeamnă să vă întrebați cum definiți dragostea adevărată, ce o diferențiază de una imaginată, falsă, și în ce măsură considerăm că finalul fericit există?

Andra Radu, Cls a IX-a I

Grafică: Miruna Dospinescu, Cls. a IX-a I; Gabriela Sasu, Cls. a X-a F

Recomandare de lectură – Bucuria Vieții de Irving Stone

Am început această carte și în prezent încă îi cutreier ultimele pagini. Cu toate acestea, o recomand încă de dinainte să fi apucat să o termin, deoarece simt că ar putea fi o inspirație pentru mulți dintre voi.

Romanul ilustrează biografia lui Vincent Van Gogh, un pictor olandez foarte renumit, de care mai mult ca sigur ați auzit sau cel puțin i-ați văzut măcar o lucrare. Înainte să părăsiți totuși rubrica acestei cărți, trebuie să știți că autorul s-a documentat foarte bine cu privire la viața pictorului, dar a adăugat un element fără de care nu aș fi pus mâna pe carte în veci. Naratorul obiectiv surprinde personajele și relatează acțiunile la care iau acestea parte în așa fel încât te face să uiți că toate evenimentele descrise au avut loc în realitate, când, de fapt, întâmplarea nu ține de domeniul imaginației autorului.

Prima parte îl surprinde pe Vincent nehotărât asupra propriului destin, el încercând să își descopere menirea în viață. Această ipostază poate că este bine știută, întrucât unii dintre voi poate că sunt încă în căutarea chemării profesionale sau personale- nu e niciodată prea devreme să încerci să te autodescoveri. În drumul său întâmpină multe dificultăți, unele doborându-i sănătatea, motivația, legăturile cu oamenii, însă niciodată flacăra mereu aprinsă ca a unei candelă închinată artei, dorința de a continua și de a ajunge cineva, cât și dorința de a se perfecționa.

Ca o ultimă idee, vă pot spune sincer că acest roman mi-a trezit flacăra adormită a creației. M-a inspirat și m-a motivat să reîncep serios să desenez, să pictez, să fac ceea ce ține de artă, cât și să îmi urmez calea mea. Ce e drept, toată această cascadă de motivație va începe abia pe la jumătatea romanului, însă merită citit în întregime.

**Text și grafică: Gabriela
Sasu, Cls. a X-a F**

Originea statului

Mare parte din istoria umanității, conceptul de stat nu a existat. Acesta nu este o formă naturală de organizare a societății, așa cum a susținut Hegel acum câteva secole, ci un rezultat al mai multor factori, de pe o anumită treaptă a evoluției umane. Astfel, vom putea înțelege ce este statul, cum a apărut acesta și care este scopul lui actual, dacă acesta s-a modificat etc.

Înainte de apariția statului, societatea era constituită din aranjamentele gentilice preistorice (ginta, mai târziu tribul și uniunile de triburi). Inițial, societatea umană funcționa conform principiilor matriarhale; urmașii rămâneau în ginta mamei, descendența se lua după acestea, iar prin căsătorie bărbații intrau în ginta soției acestora. De altfel, în societatea gentilică, femeia este cea care deținea puterea în familie, care era respectată de bărbați și care constituia baza societății umane. Pe lângă aceasta, este nevoie să înțelegem că, în societatea matriarhală, colaborarea și punerea în comun a resurselor erau factori cheie, caracteristici acelei societăți. Familia reprezenta perfect societatea; membrii colaborau strâns, fiecare aducându-și aportul în gospodăria preistorică, fiecare folosindu-și aptitudinile în folosul tuturor, ca mai apoi, atât familia în sine, cât și ginta, să împartă, după nevoi, resursele de care dispuneau.

Aceste vremuri s-au schimbat odată cu apariția păstorilor, care începeau să strângă capital (reprezentat de animale), astfel creându-se turme, care trebuiau păzite. În acest caz, apare prima formă de opresiune din timpul omenirii, anume sclavia. Păstorii aveau nevoie de oameni care să aibă grijă de animale, preferabil și cât mai ieftin sau chiar

gratis. Prizonierii de război deveneau astfel sclavii celor ce dețineau animale. Un alt pas în această direcție este legat de puterea economică din interiorul familiei gentilice. Înainte, cu toții erau egali deoarece puterea lor economică era egală; acum, bărbatul începea să acumuleze puterea din interiorul familiei, schimbând modul de organizare într-o structură patriarhală, bazată pe exploatarea și tăierea din respectul femeii.

Acumularea de capital, alături de apariția primelor contradicții în interiorul societății (sclavia și duritatea patriarhatului), au dus la formarea, pe lângă a diferențelor între sexe în sânul societății, a claselor sociale. Acest fenomen se poate vedea cel mai ușor în Grecia antică, în special în Atena. Acolo, femeile nu aveau dreptul să iasă singure din casă, nu aveau drept de vot (în republică) și trebuiau să se supună bărbatului sau a rudelor de sex masculin. Totodată, apariția claselor arată cum dezbinarea în interiorul familiei se reflectă și asupra societății; unii bogați și unii săraci, unii nobili și alții sclavi, iobagi, țărani etc. Aceste mase de oameni, clasa de jos, trebuia să se supună unor legi, date de nobili, deoarece puterea ultimilor menționați, atât economică, cât și politică, nu puteau fi dărâmate ușor. Desigur, aceste ascutiri ale conflictelor între clase putea să degenereze, iar aranjamentul acelei societăți putea fi destrămat, astfel încât puterea să ajungă pe mâinile maselor.

Pentru a opri o accelerare a unui dezastru pentru nobilime, a apărut, pentru prima dată, noțiunea de stat. Acesta cuprinde, pe lângă instituții guvernamentale (cu diverse denumiri, structuri etc., care să fie accesibile doar celor cu putere economică), instituții de ordine publică, cum ar fi jandarmeria și armata (controlată nu de gintă ca până atunci,

ci de nobili). Statul apare, deci, ca un răspuns direct al contradicțiilor dintre clasele existente atunci, separate de puterea economică pe care una o are și cealaltă nu, ca formă de control creată de clasa dominantă față de mase. Acesta întruchipează orânduirea din familie, de aceea încă ne putem raporta la mediul de unde provenim drept „celulă a societății”.

Statul în sine este reprezentat de diverse caracteristici: „democrație” (care este, în multe cazuri din istorie, o democrație parlamentară, burgheză, care domină masele, unde o minoritate domină o majoritate, de aceea aceasta este o democrație falsă), putere politică (fie reprezentată de instituții cu mulți membri, fie de un rege, împărat etc.), egală cu puterea economică, dar și instituții de control. Totuși, istoric vorbind, mai există un stat, anume cel proletar, cel care este condus de muncitori, cum ar fi Comuna din Paris. Acesta se bazează pe o democrație, unde uniuni de muncitori condus statul, instituțiile de control sunt formate din mase de oameni, unde fiecare primește același venit, stat care ar trebui să facă tranziția spre o societate fără state, fără opresiuni. Observăm că acesta este un caz particular; statele actuale, burgheze, se bazează pe primele principii.

Așadar, cu ce ne ajută existența unui stat astăzi? Care îi este scopul? În primul rând, statul este suportul pentru economia de tip capitalist, astfel încât egalitatea economică să nu poată fi atinsă. În al doilea rând, statul ne arată conflictele din societate: atât intern, cât și extern, mereu există conflicte, de la războaie, la arestări, la discriminări și chiar și la revoluții. Italia de după Primul Război Mondial este un exemplu

tipic de conflict intern al unui stat; răzvrătirea populației față de economia slăbită a țării a dus la soluții extreme, anume la ascuțirea acestui conflict de către guvernanți, prin împuternicirea jandarmeriei și a armatei. De acolo, puterea politică a statului putea fi ușor acaparată de către fasciști, printr-o lovitură armată. În celălalt caz, Imperiul Rus în timpul Primului Război Mondial a fost un stat care, deși era guvernat autocratic de țar, a ajuns slăbit datorită războiului. Conflictele între bogați și săracii care mureau de foame pe străzi (muncitori, agricultori etc.) au dus la revoluția din martie 1917, care a dus la abdicarea țarului și pasarea puterii politice în mâinile guvernului provizoriu al menșevicilor (social-democrați). Următorul pas a fost incompetența acestui guvern de a reforma țara, venind o nouă revoluție, anume cea din octombrie 1917, când bolșevicii au luat puterea și au transformat statul burghez într-un stat proletar, organizat în soviete.

Drept concluzie, statul nu este o formă de organizare ce a existat de la începuturile rasei umane, fiind doar un rezultat târziu pe scara noastră evolutivă. Acesta se bazează pe opresiune (atât cel burghez, cât și cel proletar, care folosește opresiunea împotriva clasei avute pentru a echilibra economic oamenii din țară) și instituții diverse, fie decizionale, fie de control. Societatea în sine este o reflecție a organizării familiei, astfel, statul a luat naștere din conflictele din interiorul familiei gentilice, care au continuat să se dezvolte, până când conflictele economice care au inițiat distrugerea familiei matriarhale au ajuns atât de puternice încât au dezbinat societatea în clase.

Răzvan Ghiuri, Cls. XI-a E

Dreptul roman

Dreptul roman reprezintă totalitatea sistemelor de legi adoptate de către Republica Romană, Imperiul Roman și Imperiul Roman de Răsărit. Principiile dreptului roman au ghidat reglementarea condiției juridice a individului, a relațiilor personale patrimoniale și a decursului unui proces. Evoluția acestui sistem de drept datează dinaintea formării republicei romane până la moartea Împăratului Iustinian cel Mare.

- ❖ În codificarea lui Iustinian I (*Corpus Iuris Civilis Romani*), cunoașterea dreptului este definită astfel: „Știința dreptului este cunoașterea lucrurilor divine și umane, știința a ceea ce este drept și nedrept”.
- ❖ Ulpian definește dreptul: principiile dreptului sunt: „A trăi în mod onorabil, a nu vătăma pe altul, a da fiecăruia ce i se cuvine”.
- ❖ Celsus: „Dreptul este arta binelui și a echității”.

Aceste trei definiții arată confuzia poporului roman față de normele de drept, de morală și de evlavie, confuzie adesea întâlnită și la alte popoare din Antichitate, precum egiptenii, babilonienii și indienii.

Regalitatea romană

- ❖ În perioada regalității, pe teritoriul Romei existau trei grupe sociale: sclavii, plebeii (popoarele supuse Romei și comercianții care veneau în Roma) și patricienii – *populus romanus* (aristocrația romană, alcătuită din gințile fondatorilor Romei).
- ❖ Singurii care puteau deveni magistrați ai statului erau patricienii. *Populus romanus* era organizată în trei triburi, 30 de curii (subdiviziuni ale unui trib) și 300 de ginți. Fiecare trib dispunea de câte un senat (100 membrii), o armată pedestră de 100 de soldați și o cavalerie de 100 de călăreți.
- ❖ Instituții:
  - Adunarea Poporului - organul suprem al conducerii
  - Senatul - compus din șefii ginților
  - Regele - deținea puterea militară, conducea religia și judeca conflictele dintre ginți, dar **nu** avea putere absolută

Republica Romană și Imperiul Roman:

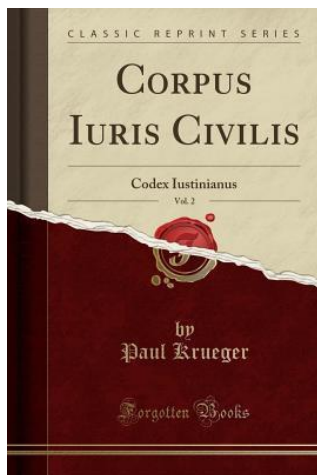
- ❖ Prima etapă a întemeierii unei legi era *lex rogata* („lege propusă”). *Lex rogata* este o lege impusă prin vot de către Adunarea Poporului la inițiativa unui consul sau tribun, care urmează să fie supusă aprobării Senatului. Legile întocmite de către adunarea plebei care treceau de aprobarea senatului se aplică aristocraților începând cu 286 î.Hr. (*Legea lui Hortensius*).
- ❖ O lege conține o introducere circumstanțială (*praescriptio*), textul însuși (*rogatio*) și sancțiunile prevăzute (*sanctio*). Astfel, există patru categorii de legi: „legi mai mult decât perfecte”, care anulează actul ilegal și îi urmăresc pe făptuitori; „legi perfecte”, care

anulează actul ilegal; „legi mai puțin decât perfecte” , care nu anulează actul ilegal, dar îi pedepsesc pe făptuitori; „legi imperfecte” , care nu prevăd nici o sancțiune. O lege poartă numele magistratului care a avut inițiativa ei și nu este valabilă decât pentru cetățeni. O nouă lege poate anula sancțiunile prevăzute de o lege precedentă și, în anumite cazuri, senatul poate declara o lege nulă, dacă a fost votată în perioadă de tulburări, sau poate scuti pe cineva de respectarea ei. În timpul Imperiului Roman, Împăratul poate întemeia legi singur și se poate opune tuturor hotărârilor pe care nu le susține.

- ❖ Dreptul roman își are originea în codul cunoscut ca și „Cele douăsprezece table” (449 î.Hr.). Astfel, dreptul roman a devenit foarte avansat pentru timpurile respective, dezvoltând multe instituții legale care și astăzi sunt garantate într-un stat de drept. Putem afirma chiar că dreptul roman reprezintă originea dreptului internațional privat.

Imperiul Roman de Răsărit:

- ❖ Împăratul Iustinian cel Mare a conceput *Codex* și *Digeste* pentru a restructura dreptul roman. Visul lui Iustinian era de a uni Imperiul Roman de Răsărit cu Imperiul Roman de Apus într-un singur Imperiu Roman restructurat și creștinat.
- ❖ Iustinian a realizat un manual de drept numit *Iustiniani Institutiones* , compus din patru cărți. Munca lui a fost săvârșită cu *Digeste*, care alături de *Instituții* și *Codex* a alcătuit codul de legi *Corpus Iuris Civilis*. Acest cod de legi s-a aflat pe masa de studiu a studenților de la drept din țările ce foloseau Codul Civil până în secolul al XVI-lea.

Dreptul roman stă la baza multor sisteme legale din lume. Dreptul jurisprudențial(comun) a fost, la origine, bazat pe dreptul roman, înainte de a-și dezvolta o proprie tradiție în Anglia, de unde s-a extins spre Regatul Unit și apoi până în S.U.A. și spre cele mai îndepărtate colonii britanice. Sistemele bazate pe Codul Civil au originea în dreptul roman. Sistemele legale ale celor mai multe țări din Europa continentală și din America de Sud au intrat și ele în categoria sistemelor bazate pe dreptul roman, frecvent prin intermediul Codului Napoleonian. Acestea sunt numite sisteme judiciare latine (sau „jure latino curente”)

Dragoș Iagăru, Cls. a IX-a I

Muzica Electronică

Muzica electronică este muzica care utilizează instrumente muzicale electronice, instrumente digitale sau tehnologie muzicală bazată pe circuite. Include atât muzica realizată folosind mijloace electronice, cât și electromecanice (muzică electroacustică).

Instrumentele electronice pure depindeau în întregime de generarea sunetului bazată pe circuite, de exemplu folosind dispozitive precum un oscilator electronic sau un sintetizator. Instrumentele electromecanice pot avea părți mecanice, cum ar fi: corzi, ciocane și elemente electrice, inclusiv pickup-uri magnetice, amplificatoare de putere și difuzoare. Astfel de dispozitive electromecanice includ telarmoniu, orga Hammond, pianul electric și chitara electrică.

Primele dispozitive muzicale electronice au fost dezvoltate la sfârșitul secolului al XIX – lea. Între anii 1920 și 1930 au fost introduse unele elemente electronice și au fost scrise primele compoziții care le prezentau. Până în anii 1940 banda auto magnetică permitea muzicienilor să înregistreze sunete și apoi să le modifice prin schimbarea vitezei sau a direcției benzii ceea ce a condus la banda

electroacustică (Egipt, Franța). Musique concrete creată la Paris în 1948 se baza pe editarea împreună a fragmentelor înregistrate de sunete naturale și industriale. Muzica produsă exclusiv din generatoare electronice a fost produsă pentru prima dată în Germania în 1953. Muzica electronică a fost creată în Japonia și SUA începând cu anii 1950, iar compoziția algoritmică cu computere a fost demonstrată pentru prima dată în același deceniu.

Câteva dintre genurile de muzică electronică pe care le putem asculta în ziua de astăzi sunt: Breakbeat, Drum and Bass, Electro House, Electronica, Hardstyle, Industrial, Muzică Dance, Synthpop, Techno, Trance.

Muzica electronica în 1980 era adesea difuzată la petreceri ilegale ținute în locații secrete, de exemplu: în depozite, hangare de aeronave abandonate, câmpuri sau alte zone largi și în spațiu liber. Între 1990 și 2000, aspecte din cultura underground rave s-au transformat în festivaluri și concerte de muzică electronică legitime și organizate. Festivalurile au accentuat importanța elementelor vizuale în experiența de ansamblu, incluzând scene cu proiectări elaborate, sisteme de iluminat complexe, show-uri de lasere și elemente de pirotehnie.

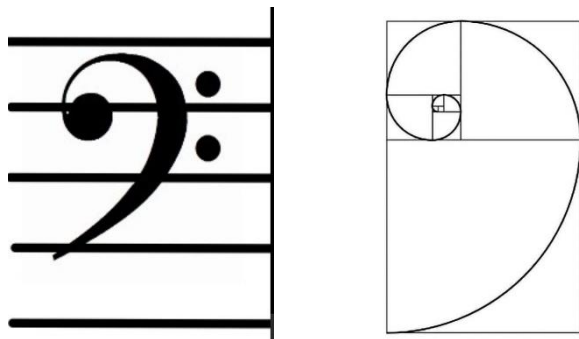

Văcar Antonia Maria, Cls. a X-a E

Fibonacci și muzica

Șirul lui Fibonacci este o secvență de numere în care fiecare număr se poate obține din suma precedentelor două din șir (primele trei numere fiind predefinite). Astfel primele numere ale șirului sunt: 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, ... Secțiunea de aur (numită uneori și raportul de aur, proporția de aur, numărul de aur), notată cu litera grecească ϕ , este primul număr irațional descoperit și definit în istorie, este aproximativ egal cu 1,618033, iar dacă pornim de la al 14-lea număr din șir, fiecare element împărțit la predecesorul său, oferă rezultatul de 1,618033.

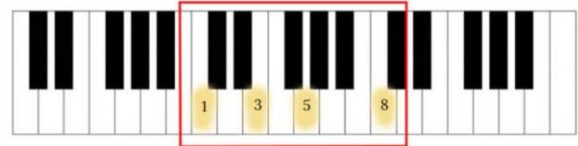
Se poate observa că atunci când faci pătrate din valorile șirului Fibonacci se formează o spirală, care se găsește pretutindeni în natură, dar și în muzică. Această secvență apare în multe lucrări și a fost folosită de genii precum Mozart sau Leonardo da Vinci.

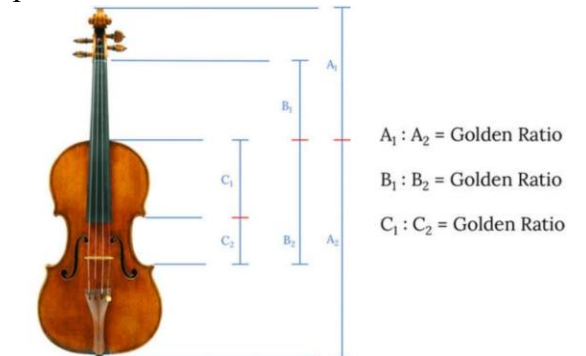
Compozitorii și producătorii de instrumente folosesc secvența Fibonacci și raportul de aur de sute de ani pentru a compune, crea muzică.

O octavă la pian este formată din 13 note. Opt sunt chei albe și cinci sunt chei negre. O scară este compusă din opt note, dintre care notele a treia și a cincea creează fundamentul unui acord de bază. Într-o scară, nota dominantă este nota a cincea, care este și nota a opta

dintre toate cele 13 note care alcătuiesc octava.

Numit maestru al vioarei, Antonio Stradivari a realizat unele dintre cele mai frumoase și mai sonore vioari existente. Există un motiv pentru care o vioară Stradivarius te-ar costa milioane de lire sterline, iar valoarea ei se datorează parțial succesiunii Fibonacci și a proporției sale de aur. Raportul de aur poate fi găsit în întreaga vioară prin împărțirea lungimilor unor părți specifice ale vioarei. Unii oameni cred că acesta este unul dintre motivele pentru care sună atât de bine.

Mozart, de exemplu, și-a bazat multe dintre lucrările sale pe Rația de aur, în special sonatele sale pentru pian. O sonată tradițională are două părți: expoziție (unde este introdusă tema muzicală) și dezvoltare și recapitulare (unde tema este dezvoltată și recapitulată). Partea interesantă este că Mozart și-a aranjat sonatele pentru pian astfel încât numărul de bare din dezvoltare și recapitulare împărțit la numărul de bare din expunere să fie egal cu aproximativ 1,618, raportul de aur. Experții susțin că Beethoven, Schubert, Bach, etc. au folosit și ei această

tehnică pentru a-și scrie sonatele, însă nimeni nu știe exact de ce funcționează atât de bine.

Un studiu serios al operelor muzicale pentru raportul de aur a fost realizat de un compozitor și muzicolog L. Sabaneev. El a studiat două mii de lucrări de compozitori diferiți și a ajuns la concluzia că aproximativ 75% din raportul de aur este prezent cel puțin o dată într-o bucată de muzică. Cel mai mare număr de compoziții în care se regăsește secțiunea de aur s-a observat la Beethoven

(97%), Haydn (97%), Mozart (91%), Schubert(91%), Scriabin (90%). În creațiile lui Chopin s-a descoperit raportul de aur în 24 de schițe din 27. Uneori în structura piesei muzicale sunt incluse atât simetria, cât și raportul de aur (de exemplu în lucrările lui Beethoven).

Deci, putem spune că prezența unei secțiuni de aur într-o lucrare muzicală este unul dintre criteriile pentru armonizarea compoziției muzicale.

Beatrice Cristea, Cls. a X-a I

**Grafică:
Gabriela Sasu,
Cls. X-a F**

Dezvoltare personală

Lucruri de făcut cel puțin odată în viață (Bucket List)

Cu toții avem câteva dorințe, scopuri sau lucruri pe care vrem să le facem cel puțin o dată, cât timp trăim. De la cele mai uzuale lucruri, cum ar fi o notă bună sau o după-amiază numai pentru tine, până la cele nebunești, cum ar fi Bungee Jumping de pe o stâncă sau Mountain Climbing, dorințele pot fi atât de variate, încât ne vine greu să credem că pot fi îndeplinite. Cu toate acestea,...

Cel mai bun moment să începi să trăiești este chiar acum!

Nu aștepta un moment special pentru a-ți porni călătoria, ci folosește-l pe cel pe care îl trăiești aici și acum.

Pentru persoanele care vor să facă o schimbare:

- ❖ Încearcă un tip nou de mâncare
- ❖ Gătește o rețetă, de la prăjituri până la shaorma
- ❖ Încearcă Yoga pentru începători
- ❖ Găsește un nou hobby
- ❖ Participă la orice activitate de la Palatul Copiilor
- ❖ Cere recomandarea unei persoane de la bibliotecă pentru o carte care ți s-ar potrivi
- ❖ Încearcă la magazinul de haine lucruri pe care nu le-ai purta în mod normal
- ❖ Începe un jurnal
- ❖ Mergi undeva unde nu ai mai fost și fă poze lucrului care și se pare ție esența întregului loc

Pentru persoanele timide:

- ❖ Când ești la școală, setează-ți timer-ul pentru un minut jumătate și încearcă în acest timp să nu te uiți în jos
- ❖ Scrie un comentariu în secțiunea videoclipului tău preferat de pe You Tube
- ❖ Dansează sau ascultă o melodie vibrantă
- ❖ Când ești la cumpărături, probează lucruri pe care în mod normal nu le-ai purta
- ❖ Fă un sleepover
- ❖ Fă-ți un colț confortabil în care să te relaxezi și să te retragi când simți că totul e prea mult

Pentru persoanele care vor să scrie cărți:

- ❖ Ia un obiect la nimereală și încearcă să îi faci o descriere cât mai elaborată
- ❖ Studiază tehnicile autorului tău preferat
- ❖ Scrie un jurnal în care să relatezi ce s-a întâmplat interesant, pentru a te putea obișnui cu nararea acțiunii
- ❖ Când citești și ajungi la un punct culminant, închide cartea și gândește-te ce variante are avea personajul pus în dificultate pentru a ieși nevătămat din problemele ce îi sunt puse înaintea, sau metode prin care poate să se afunde și mai tare în ele
- ❖ Petrece un timp observând oameni într-un parc, într-un restaurant sump, pe holurile școlii, într-o bibliotecă, sau observă cuplurile din jur; imaginează-ți poveștile lor de viață
- ❖ Petrece un timp observând mișcări din natură într-un parc
- ❖ Uită-te la seriale thriller pentru a învăța cum să introduci răsturnările de situație
- ❖ Ia o secvență dintr-un film care ți-a plăcut și scrie-o pe o foaie, cu propriile cuvinte, apoi întreabă o altă persoană din afară să citească ceea ce ai scris apoi să vizioneze secvența
- ❖ Scrie o povestire în care să surprinzi și un moment trist pe care l-ai trăit
- ❖ Citește o critică literară

Pentru persoanele care au un blocaj artistic:

- ❖ Desenează forme abstracte și colorează-le cum îți vine
- ❖ Ia o carte de colorat și relaxează-te
- ❖ Fă o plimbare de zece minute în natură
- ❖ Fă-ți ceaiul/ gustarea/sucul favorit
- ❖ Găsește un lucru care să te inspire- oricât de mic ar fi el
- ❖ Desenează pattern-uri pe o foaie, utilizând orice material
- ❖ Folosește ustensile pe care nu le-ai mai folosit până acum
- ❖ Ascultă muzică
- ❖ Uită-te la serialul preferat sau citește o carte care te inspiră
- ❖ Stai cu animalul de companie
- ❖ Fă o prăjitură

Pentru cei care vor să petreacă timp alături de cei dragi

- ❖ Gătiți cina împreună
- ❖ Ieșiți la o plimbare
- ❖ Uitați-vă la un serial împreună
- ❖ Găsiți un film foarte prost realizat și comentați pe el
- ❖ Împlețiți cu toții un fular sau o pătură
- ❖ Faceți o listă cu 100 de întrebări generale, apoi răspundeți pe rând la câte un număr de pe listă
- ❖ Jucați jocuri de societate
- ❖ Desenați fiecare pe foaia lui cu o culoare proprie pentru 30 de secunde, apoi faceți schimb de foi și continuați astfel până când nu mai este loc pe hârtie
- ❖ Faceți-vă măști faciale pentru ten
- ❖ Faceți sport împreună

Text și grafică: Gabriela Sasu, Cls. a X-s F

INTERVIURI
ȘI
EXPERIENȚE

Interviu cu un olimpic

ÎNTREBĂRI (adresate de **Andra Radu, Cls. a IX-a I**, către **Cristea Beatrice, Cls. a X-a I**)

1. Care sunt rezultatele tale școlare din acest an?
2. Care e experiența ta cu olimpiadele/concursurile școlare, respectiv etapele naționale ale acestora?
3. Care e cea mai mare reușită a ta, respectiv care e cel mai mare eșec al tău (din punct de vedere al olimpiadelor)? Consideri că e vreun fel de relație între aceste două momente?
4. De-a lungul anilor, ce efect au avut competițiile școlare asupra ta? Cum consideri că afectează lumea performanțelor personalitatea unui copil înca în dezvoltare?
5. Simți vreodata o anumită presiune? Din partea cui?
6. Care sunt cele mai importante lucruri pe care consideri că oricine dorește să atingă performanțele tale ar trebui să le știe și să le înțeleagă cu adevărat?
7. Cum îți împarți timpul liber? Ai o anumită rutină?
8. Povestește-ne te rog despre proiectul în care predai matematică celor mai mici!
9. Ce ai învățat din această experiență? Ai realizat ceva ce te-a pus pe gânduri?
10. Dorești să faci mai multe lucruri asemănătoare în viitor?
11. Adolescența este o vârstă complicată, iar pentru mulți performanța academică scade din cauza problemelor emoționale și responsabilităților tot mai multe; Care este opinia ta despre diferențele dintre elevii cu performanțe academice și elevii care nu pot face față materiei școlare?
12. Ce consideri că ar trebui să se schimbe în învățământul românesc pentru ca mai mulți copii să își poată atinge potențialul?
13. Ce consideri că ar trebui să audă Bea din trecut de la Bea din prezent, și ce i-ai transmite unei Bea din viitor?

Mă numesc Beatrice Cristea și sunt în clasa a X-a. Anul acesta m-am calificat la etapele naționale ale olimpiadei de fizica, de matematică și de științele pământului, am participat la etapa națională a concursului Olimpiada digitală de matematică (unde am obținut titlul de Vicecampion), la concursul Național Prosoft (mențiune pe echipe) matematică-informatică, Olimpiada județeană de informatică (locul II), la concursul Zircon de fizică-chimie (locul III), Concursul centrelor de excelență Cătălin Țigăeru, matematică (mențiune). Începând cu clasa a VI-a m-am calificat în fiecare an la două etape naționale ale Olimpiadelor școlare și am participat la multe concursuri interjudețene și naționale chiar și în timpul vacanței.

Cea mai mare reușită consider că este medalia de bronz atât la matematică cât și la fizică, iar cel mai mare eșec cred că este locul II la Olimpiada județeană de anul acesta de la informatică (din punct de vedere al competițiilor școlare și al așteptărilor create de pregătirea intensă – nu din punct de vedere al clasamentului). Atât succesul cât și eșecul au în comun cu siguranță concentrarea. Pentru mine competițiile școlare au fost întotdeauna o bucurie, deci și munca pentru pregătirea lor a fost o plăcere. Performanța în dezvoltarea unui copil cu siguranță înseamnă disciplină, bună organizare și răbdare. Presiune am simțit de mai multe ori, dar această presiune vine chiar din partea mea, din dorința mea de a nu dezamăgi anumiți profesori de care eu m-am atașat destul de

mult. Încă nu am ajuns la performanțele pe care mi le doresc. Îmi dau seama că pentru acest lucru trebuie să îmi folosesc toată energia într-o singură direcție (pentru că la etapele naționale cu astfel de copii concurezi), dar încă îmi este greu să aleg o singură materie. Pentru a ajunge la performanță trebuie să muncești constant, binențeles ceea ce îți place și să nu concurezi niciodată cu gândul că trebuie să fii mai bun decât altcineva. Această mentalitate cred că nu face nimic altceva decât să te decupleze de la obiectivul tău.

Timp liber îmi fac de obicei câteva ore la sfârșitul săptămânii. Bineînțeles că simt nevoia să mă rup de rutina zilnică, să ies cu prietenii și să mă încarc cu energie pentru săptămâna care urmează. Proiectul ”predare matematică” s-a născut din dorința de a face voluntariat combinată cu dragostea mea față de copii și față de matematică. Am avut posibilitatea (pe baza unui CV) să fac acest voluntariat în cadrul unei fundații a carei elevă am fost și eu în clasa a IX-a. Atunci am descoperit modul în care se lucrează la fundație, iar pe timpul vacanței de vară m-am decis să încerc și eu să ajut alți copii. Au fost neașteptat de mulți doritori la nivel național și aș repeta experiența oricând, dacă timpul mi-ar permite acest lucru. Mi-am dat seama că există mulți copii iubitori de matematică, încărcăți cu multă pasiune, dar care, la fel ca și mine, sunt destul de dezorientați în ceea ce au de făcut la începutul drumului spre performanță. Îmi doresc foarte mult încă un proiect în care să lucrez alături de copii. Am în minte un proiect frumos, dar pe care nu îl voi dezvălui încă, deoarece depinde foarte mult de ceea ce voi reuși să fac la vară.

Într-adevăr se spune despre adolescență că este o vârstă complicată. Eu consider că fiecare și-o complică în funcție de cum înțelege că depinde viitorul lui de această perioadă. Sigur, cu toții traversăm probleme emoționale, nici eu nu am fost lipsită de ele (ba dimpotrivă) dar numai în noi stă puterea de a decide ce este bine pentru noi: să ne plângem de milă, să dramatizăm, sau să depășim momentele mai grele și să ne urmăm visul. Cât despre elevii care nu pot face față materiei școlare – atâta timp cât există elevi absolut normali (nu supradotați) cum este și cazul meu, care se pregătesc pentru școală, muncesc pentru performanțe academice și mai au timp (puțin dar au) pentru micile plăceri adolescente – cred că este vorba doar de dezinteres.

Întrebarea cu numărul 12 îmi place foarte mult, dar din păcate părerea mea nu contează. Consider că un copil are șanse mai mari să își atingă potențialul dacă are o mai mare libertate în alegerea materiilor. Concret, eu am 14 ore de profil real, din 32 de ore de curs într-o săptămână. Dacă 75% din total ar reprezenta materie de profil, cu siguranță aș fixa mult mai bine toată informația, iar performanța ar fi mult mai ușor de atins.

În final, cred că Bea din trecut ar trebui să audă că admiterea la liceu nu va fi deloc cu emoții și i-aș transmite acest lucru în luna martie a anului 2020, moment în care pandemia a cuprins țara, iar viitorul apropiat era atât de încețoșat încât Bea nici măcar nu mai înțelegea dacă va susține sau nu o admitere. Iar pentru Bea din viitor...”Trebuie să înveți regulile jocului. Și apoi trebuie să joci mai bine ca toată lumea. – Albert Einstein”

Interviu și experiență: Cultura franceză

Victor: Bună ziua! Eu sunt Victor. Cum vă simțiți?

Axel: Salut! Eu mă numesc Axel. Mă simt foarte bine. Tu cum te simți?

Victor: Bine. Am observat că veniți foarte des pentru a ne învăța diferite curiozități despre cultura franceză. De ce ați decis să derulați aceste activități interesante?

Axel: Îmi place să vă învăț despre cultura franceză pentru că mă face fericit și totodată pentru că este cariera mea.

Victor: Cum vi s-au părut aceste ore?

Axel: Au fost foarte interesante. Schimburile în general au fost foarte agreabile. Pot vedea cum vă străduiți să vorbiți în franceză și să învățați. Este un lucru bun.

Victor: Vă place să discutați cu noi despre cultura franceză?

Axel: Îmi place mult să împărtășesc informații.

Victor: Ați învățat și dumneavoastră niște curiozități?

Axel: Da. Am învățat câteva cuvinte noi și de asemenea cântece românești.

Victor: Care este subiectul vostru preferat?

Axel: Mi-au plăcut foarte mult stereotipurile și clișeele despre francezi și în același timp imaginea Franței și cultura sa. Vă place ceea ce fac?

Victor: Ne place mult ocupația dumneavoastră, deoarece este o ocazie ideală de a învăța lucruri noi și pentru că e foarte captivantă. Ce vă place cel mai mult la țara noastră? Vă place mâncarea tradițională?

Axel: Îmi place mult România. Lumea e foarte calmă și peisajele sunt minunate. Am mâncat sarmale, țuică, pălincă, horincă, mici și papanăși. Totul a fost gustos.

Victor: Mulțumesc pentru timpul acordat. Vă urez o zi plăcută!

Axel: Asemenea!

Victor: Bonjour! Je suis Victor. Ça va bien?

Axel: Bonjour! Je suis Axel. Sa va très bien. Et toi?

Victor: Bien. J'ai observé que vous venez très souvent pour nous apprendre beaucoup de curiosités concernant la culture française. Pourquoi est-ce que vous avez décidé de venir dérouler ces activités intéressantes?

Axel: J'aime vous apprendre de la culture française tout d'abord parce que ça me fait plaisir et deuxièmement car c'est mon travail ici.

Victor: Comment est-ce que vous avez aimé ces séances?

Axel: C'était très intéressant. Les échanges en général ont été très agréables. Je vois que vous essayez de faire de votre mieux pour parler français ou apprendre aussi. C'est très positif.

Victor: Est-ce que vous aimez nous parler de la culture française?

Axel: Oui. Partager c'est quelque chose que j'aime beaucoup.

Victor: Est-ce que vous avez appris aussi des curiosités?

Axel: Oui. J'ai appris quelque mots et aussi des chansons roumaines.

Victor: Quelle est votre sujet préféré?

Axel: Moi j'ai bien aimé les stereotypes et les clichés et aussi l'image de la France et sa culture. Est-ce que vous aimez ce que je fais?

Victor: Nous aimons beaucoup votre occupation car c'est une occasion idéale d'apprendre des nouvelles choses et aussi par ce que c'est très intéressant. Que-ce que vous aimez en plus de notre pays? Est-ce que vous aimez notre nourriture traditionnelle?

Axel: J'aime beaucoup la Roumanie. Le monde est très calme et les paysages sont merveilleux. J'ai mangé des sarmale, țuică, pălincă, horincă, mici et papanăși. Tout était délicieux.

Victor: Merci pour votre temps accordé. Je vous souhaitez une bonne journée!

Axel: À vous aussi!

Victor Crețu, Cls. a IX-a I

Clasa noastră a reacționat pozitiv atunci când a aflat că ne vom petrece o oră pe săptămână cu Axel, un francez venit în Sibiu în cadrul proiectului „Le français au quotidien”. Acest proiect a fost inițiat de doamna profesoară Daniela Săcelean în parteneriat cu casa franceză *ILLE ET VILAINE* și se desfășoară de 6 ani. Axel ne-a prezentat în fiecare oră informații referitoare la țara lui natală, Franța. El ne-a răspuns fiecărei întrebări, iar dacă nu înțelegeam ceva acesta încerca, cum putea el mai bine, să ne lămurească. Îmi aduc aminte că într-o ora nu înțelesesem cuvântul *cimpoi*, dar el și-a luat ghiozdanul și minitrepiedul de pe masă și a mimat cum cântă la instrument. A fost amuzant, dar inventiv, fapt care ne-a făcut să înțelegem cât mai bine ceea ce voia să ne transmită. Fiecare prezentare aducea informații noi și ne-a ajutat să urcăm câte-o treaptă spre universul cunoașterii Franței.

Unei colege i-a plăcut mai ales ideea de joc interactiv – Kahoot! - pe care Axel l-a abordat într-una dintre ore. În joc erau întrebări despre arta franceză, de exemplu cum se numește un anumit tablou sau de cine a fost acesta pictat. Alți colegi au fost încântați atunci când au aflat informații despre cele mai practicate sporturi franceze. Mai apoi, cred că toți ne-am bucurat atunci când Axel ne-a spus că îi place țara noastră, începând de la obiceiuri până la mâncarea tradițional românească.

Orele petrecute alături de Axel au fost un prilej minunat de a învăța lucruri noi despre Franța de la muzică, la sport, la istorie și lista poate continua.

Text: Maria Penteleiciuc, Cls. a IX-a I

Fotografie: Victor Crețu, Cls. a IX-a I – Strasbourg

Delf scolaire et junior

Précisions terminologiques

- ❖ Le DELF – diplôme d'études en langue française, destiné aux candidats de niveau débutant et intermédiaire
- ❖ Le DELF junior – diplôme d'études en langue française, destiné à un public adolescent scolarisé ; examens soutenus en Instituts, Centres culturels et Alliances au niveau national
- ❖ Le DELF scolaire – diplôme d'études en langue française, destiné à un public adolescent scolarisé dans un établissement scolaire public ou privé ; examens soutenus en plusieurs lycées au niveau national
- ❖ Le DALF – diplôme approfondi de langue française, destiné aux candidats ayant un niveau avancé

Pourquoi passer le DELF et le DALF?

- ❖ Accessibles à toute personne de nationalité étrangère souhaitant valoriser ses compétences en français
- ❖ Nécessaires à la poursuite d'études universitaires en universités francophones (le DELF B2 et le DALF dispensent de tout test linguistique préalable)
- ❖ Facilite la mobilité éducative et professionnelle
- ❖ Motive les élèves à se construire un parcours personnel de progrès (du DELF au DALF)

Petite histoire

- ❖ Création du DELF et du DALF en 1985 par le Ministère de l'Education nationale en France
- ❖ Résultats des travaux et des recherches des experts du Conseil de l'Europe
- ❖ CIEP (Sèvres, Paris) – Centre International d'études pédagogiques, assure la gestion administrative et pédagogique des examens (<http://www.ciep.fr/delfdalf/sujet.htm>.)
- ❖ Unités capitalisables au début, indépendantes aujourd'hui
- ❖ Le DELF et le DALF - harmonisés sur le Cadre européen commun de référence pour les langues depuis le 1er septembre 2005

Niveaux du DELF et du DALF

- ❖ DELF A1 tous publics, junior et scolaire
- ❖ DELF A2 tous publics, junior et scolaire
- ❖ DELF B1 tous publics, junior et scolaire
- ❖ DELF B2 tous publics, junior et scolaire
- ❖ DALF C1 tous publics
- ❖ DALF C2 tous publics
- ❖ A1, A2, B1, B2, C1, C2 - les 6 niveaux du CECRL

Qu'évaluent le DELF et le DALF?

- ❖ DELF A1 – la valorisation des premiers acquis
- ❖ DELF A2 – la compétence élémentaire
- ❖ DELF B1 – le niveau seuil
- ❖ DELF B2 – le niveau de l'utilisateur indépendant
- ❖ DALF C1 – l'expérience et l'autonomie
- ❖ DalF C2 – la maîtrise

DELF et DELF junior et scolaire

- ❖ Même structure des examens
- ❖ Version junior et scolaire adaptée à des publics plus jeunes et en milieu scolaire (dans un établissement du secondaire)
- ❖ Les supports diffèrent ; pour les versions junior et scolaire, ils sont adaptés aux intérêts et préoccupations des élèves(ex: thèmes qui touchent l'univers des ados, leurs programmes de l'école)
- ❖ Aucune distinction ne figure sur le diplôme (la mention junior ou scolaire n'apparaît pas)
- ❖ DELF- tarif complet, DELF junior et scolaire - tarif réduit

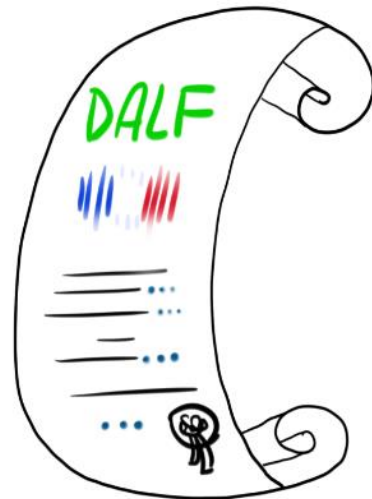
Qui peut s'inscrire au DELF scolaire?

- ❖ Tout élève qui étudie et connaît la langue française, sans aucun pré-requis
- ❖ Le professeur a le rôle de conseiller, il oriente l'élève
- ❖ Les orientations « classiques »
- ❖ DELF A1 - élèves en Ve-VIIIe
- ❖ DELF A2 - élèves en VIIIe-IXe
- ❖ DELF B1 – élèves en Xe-XIe
- ❖ DELF B2 – élèves en XIe-XIIe

Activites langagières à travailler

Objectif général : entraînement des compétences pragmatiques et sociolinguistiques dans une approche communicative :

- ❖ compréhension orale (CO)
- ❖ compréhension écrite (CE)
- ❖ production écrite (PE)
- ❖ production orale (PO)

Objectifs spécifiques pour les compétences écrites:

- ❖ La compréhension et la présentation globale et détaillée du contenu d'un texte écrit
- ❖ La capacité de formuler des réponses à différents types de questions
- ❖ La rédaction des types de textes contenant opinions et attitudes personnelles

Objectifs spécifiques pour les compétences orales:

- ❖ La compréhension et la présentation globale et détaillée du contenu d'un document sonore
- ❖ La capacité de formuler des réponses à différents types de questions
- ❖ La capacité de participer à un débat sur une problématique/un thème soulevé par les documents sonores
- ❖ La présentation d'un exposé personnel argumenté et structuré

Etapas de travail pour les compétences écrites:

- ❖ Etude des genres et types de textes
- ❖ Analyse de la structure du texte: organisation, plan, articulateurs logiques, modalités d'enchaînement des idées et relations mises en évidence par la syntaxe de la phrase
- ❖ Rédaction des réponses à des questions: repérage et reformulation, réponses ouvertes, argumentatives
- ❖ Etude des techniques de rédaction: lettres, mel, article de presse, interview, rapport, participation à un forum, essai, contribution à un débat

Etapas de travail pour les compétences orales:

- ❖ Écoute active des types de documents sonores: interview, bulletin d'informations, exposé, conférence, discours, documentaire, émission de radio ou télévisée, publicité (une ou deux écoutes)
- ❖ Rédaction des réponses aux questions
- ❖ Présentation d'un point de vue critique à partir d'un document déclencheur écrit
- ❖ Participation à un dialogue en interaction

Supports

- ❖ Programmes officiels de français élaborés par le Ministère roumain
- ❖ Le CECRL avec les descripteurs de performance pour chaque niveau
- ❖ Manuels de français utilisés en classe
- ❖ Référentiels pour chaque diplôme: livrets d'autoformation parus chez Didier et chez Cle International pour toutes les versions